На прастор, на шырокі разлог
Выходзі, мой народ, грамадою…
Якуб КОЛАС

№ 24 (1837)

Серада, 11 лютага 2004 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г. на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень
Выдавец: УП «Народная воля».

Кошт свабодны.

Народная Воля

E-mail: nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — -13...-11, уначы — -13...-15, на працягу сутак — без ападкаў; у Брэсце ўдзень — -6...-4, уначы — -12...-10, на працягу сутак — без ападкаў; у Гродне ўдзень — -10...-8, сонечна, уначы — -13...-11, снег; у Віцебску ўдзень — -16...-14, уначы — -17...-15, на працягу сутак — без ападкаў; у Гомелі ўдзень — -9...-7, снег, уначы — -17...-15, без ападкаў; у Магілёве ўдзень — -14...-12, уначы — -18...-16, на працягу сутак — без ападкаў.

www.meteo.by

ПУЛЬС

Больш за 800 мільёнаў рублёў не атрымалі гомельскія дзеці

Доўг па выплаце дзіцячых дапамог у Гомельскай вобласці перавысіў 800 млн. рублёў. У некаторых раёнах дапамогі не выдавалі на працягу 4—6 месяцаў. Такія факты зафіксаваны ў Лельчыцкім, Кармянскім, Хойніцкім, Жыткавіцкім раёнах. Пра гэта паведаміў старшыня абласнога Фонду сацыяльнай засцярогі **Аляксандр Ярчак** на аператыўнай нарадзе ў Гомельскім аблвыканкаме.

Алена ПАСКАННАЯ.

Прадпрымальнікі Барысава падтрымалі віцябчан

9 лютага ў Барысаве прайшоў мітынг у падтрымку віцебскіх прадпрымальнікаў і правядзення ўсеагульнай папераджальнай забастоўкі прадпрымальнікаў 12 лютага.

Генадзь ШАРЫПКІН.

Лідэры апазіцыі ў Вашынгтоне

Днямі пачаўся чатырохдзённы візіт у Вашынгтон прадстаўнікоў беларускай апазіцыі. У склад дэлегацыі ўвайшлі лідэры Народнай кааліцыі **"5+"**, а таксама дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі з групы "Рэспубліка" **Валерый Фралоў** і прадстаўнік дэмакратычных сіл з Гродна **Аляксандр Мілінкевіч**.

Паездка ажыццяўляецца па запрашэнні амерыканскага сенатара **Джона МакКейна.**

Юрый ПАЦЁМКІН.

Новыя сады Беларусі

Каля 500 гектараў новых садоў будзе закладзена сёлета ў гаспадарках Беларусі. У іх будзе пасаджана каля 600 тысяч саджанцаў пладова-ягадных дрэў і кустоў.

Як паведаміў начальнік дэпартамента плодаагароднінай прадукцыі Міністэрства сельскай гаспадаркі і харчавання **Аляксандр Белавусаў,** на гэтыя мэты ўрад Беларусі выдзеліць ільготную бюджэтную пазыку ў суме 3 мільярдаў рублёў.

Вольга ЛАПІКАВА.

Хлеб не зачарсцвее...

Навукоўцы Інстытута механікі металапалімерных сістэм імя В.А.Белага Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі распрацавалі плёначныя ўпаковачныя матэрыялы, якія павялічваюць тэрмін захоўвання харчовых прадуктаў у паўтара-два разы.

Эфект працяглага захоўвання дасягаецца дзякуючы ўтрыманню ва ўнутраным слаі плёнкі ў якасці актыўных дабавак прыродных і хімічных кансервантаў і антыаксідантаў.

Генадзь ШАРЫПКІН.

Ад рэдакцыі

Ліст З.Пазьняка друкуецца пад рубрыкай "Асабісты погляд". Але праблема, якую ён разглядае, мае надзвычай важнае значэнне для ўсёй краіны.

Сапраўды, ці ёсць сэнс удзельнічаць у выбарах па сцэнарыі тых, хто сваёй банкруцкай палітыкай давёў краіну да жабрацтва, хто дбае не столькі пра дабрабыт людзей, колькі пра тое, як надалей утрымаць уладу? Ці можа быць свабодным волевыяўленне народа без змен у Выбарчым кодэксе? Ці можна лічыць выбары дэмакратычнымі, калі ўлады ўзурпіравалі дзяржаўныя сродкі масавай інфармацыі, з усіх сіл душаць незалежныя?..

У З.Пазьняка свой погляд і на дзеянні тых, хто называе сябе апазіцыяй. Стрэлы ляцяць і ў бок тых замежных структур, якія, на думку Зянона Станіслававіча, падтрымліваючы "кіруемую апазіцыю", аказваюць мядзведжую паслугу Беларусі.

"Народная воля" — не трацейскі суддзя. Артыкул З.Пазьняка публікуем без каментарыя. Толькі яшчэ раз заўважым: тэма размовы — архіважная. Ад таго, па якім шляху пойдзе Беларусь, і будзе залежаць яе будучыня.

Калі ліст З.Пазьняка выкліча шырокую дыскусію, "Народная воля" з задавальненнем прадаставіць свае старонкі яе ўдзельнікам.

АСАБІСТЫ ПОГЛЯД

Зянон ПАЗЬНЯК,
старшыня Кансерватыўна-Хрысціянскай Партыі — БНФ

Байкот

На кастрычнік 2004 года рэжым Лукашэнкі плануе правесці на Беларусі выбары ў парламент ("палаты"). Усе выбары і рэферэндумы, якія праводзіліся перад гэтым, паказалі, што рэжымам створана шырокая, паслухмяная і праверaная машына галасавання. Не мае значэння, як галасуюць выбаршчыкі, важна, каб яны ўдзельнічалі ў галасаванні. Машына заўсёды зробіць так, каб галасы былі на карысць рэжыма.

Усё грунтуецца на адміністрацыйным рэсурсе, які фарміруе і кантралюе ўсе выбарчыя камісіі, ад участковых да Цэнтральнай. У той жа час сам "адміністрацыйны рэсурс" цалкам і жорстка кантралюецца вышэйшай уладай рэжыму.

Грамадскае назіранне над галасаваннем практычна ліквідаванае. Назіральнікаў не дапускаюць да назірання за падлікам галасоў, а ў большасці выпадкаў — і да назірання за працэсам галасавання. Скаргі і пратаколы назіральнікаў не прымаюцца пад увагу.

Рэжым поўнасцю кантралюе ўсе электронныя сродкі масавай інфармацыі і ўвесь друк (у тым ліку і так званы "незалежны", акрамя мясцовых самадзейных лісткоў). Кандыдатаў, альтэрнатыўных рэжыму, не дапускаюць выступаць у СМІ.

Трэба ўлічыць адсутнасць дэмакратыі ў краіне, існаванне рэжыму дыктатуры, бясправе і недэмакратычнасць Закона аб выбарах. Парламент Лукашэнкі не мае рэальнай заканадаўчай самастойнасці, напалову прызначаецца і поўнасцю кантралюецца Лукашэнкам.

У гэтай сітуацыі той, хто для рэжыму "не свой", праз галасаванне не праходзіць. Машына не прапускае. Змагару з рэжымам выстаўляць сваю кандыдатуру ў такіх "выбарах" — гэта значыць выступаць у ролі дурня, ці яшчэ горай — ідыёта. Але самае дрэннае — гэта азначае падыгрываць антынароднаму рэжыму, сцягваць яму выбаршчыкаў на галасаванне, забяспечваць ягонай прапагандзе аргументы для стварэння бачнасці нібыта "дэмакратычных" выбараў (маўляў, глядзіце, удзельнічаюць альтэрнатыўныя кандыдаты і розныя партыі).

Удзел больш паловы выбаршчыкаў у галасаванні абазначае, што выбары адбыліся. Гэта дае магчымасць рэжыму скарыстаць "машыну" і фактычна зрабіць выбары дэкаратыўнымі, а потым гаварыць нібыта пра "адпаведнасць закону". Рэжым зацікаўлены, каб выбаршчыкі ішлі на выбары па ягоным сцэнарыі.

Зусім іншая карціна ўзнікае, калі выбаршчыкі не прыходзяць галасаваць, байкацірую́ць галасаванне. Сфальсіфікаваць выбары ў такім выпадку значна цяжэй. У выніку байкоту фальсіфікацыйная машына пракруціцца ўхаластую. Правал несправядлівых выбараў у выніку байкоту будзе азначаць правал рэжыму Лукашэнкі і перамогу народа. Гэта ўздыме дух салідарнасці ў людзей. Грамадства набудзе ўпэўненасць у сабе і здольнасць да змагання. Узнікне іншая сітуацыя, у якой паўстане пытанне аб новых выбарах прэзідэнта (без удзелу Лукашэнкі). З'явіцца шанц пакончыць з антыбеларускім рэжымам.

Звернем увагу, што ўлады рэжыму разумеюць небяспеку байкоту для сістэмы фальсіфікацыі. Каб пазбегчы правалу, яны прыдумалі (і ўнеслі ў антыдэмакратычны закон) так званае "папярэдняе галасаванне", якое доўжыцца цэлы тыдзень і практычна недасягальнае для грамадскага кантролю. На працягу тыдня ўлады пад прымусам і пад пагрозай звальнення з працы штурхаюць людзей на выбарчыя ўчасткі і прымушаюць галасаваць. Распрацаваныя таксама метады прымусу для студэнтаў, навучэнцаў, ваеннаслужачых, чыноўнай бюракратыі, калгаснікаў і г.д. У час прэзідэнцкіх выбараў 2001 года на асобных участках (папярэдняга галасавання) набралі такім метадам больш за 50% прагаласаваўшых (што з'яўляецца антызаконнай прафанацыяй выбараў). Пытанне, як прагаласавалі такія "папярэднія" выбаршчыкі, можна не задаваць, як рабіліся патрэбныя рэжыму вынікі — і дурню вядома.

Наступны метад пазбягання байкоту выбараў (які ўжываюць пераважна ў сельскай мясцовасці) — гэта аб'езд выбаршчыкаў з пераноснымі урнамі для галасавання (галасаванне "па дамах"). Ні ціск на выбаршчыкаў, ні напаўненне урны бюлетэнямі практычна немагчыма ў гэтым выпадку пракантраляваць. Таму метадам "падворнага абходу" шырока карыстаюцца фальсіфікатары.

Аднак у гэтай сітуацыі найбольшай здрадай і небяспекай зрыву байкоту з'яўляецца ўдзел у недэмакратычных выбарах нібыта альтэрнатыўных кандыдатаў ад палітпартый ды груп, якія разам з агентурай КДБ агітуюць народ ісці на выбары і галасаваць за "апазіцыю" ды за іншых "сяброў народа", а ў рэальнасці выкарыстоўваюць сродкі замежных датацый, бессаромна займаюцца так званым "палітычным бізнесам".

Справа тут няпростая, бо "кіруемая апазіцыя" створана на Беларусі ў асноўным знешнімі сіламі па сумеснай праграме Мінскай Місіі АБСЕ і КДБ. Аб гэтым нядаўна прызнаўся былы кіраўнік Місіі АБСЕ ў Мінску (і былы кіраўнік знешняй разведкі Нямеччыны) Ганс-Георг Вік (гл. "Белорусская газета", 2004, 12 студзеня). "Кіруемая апазіцыя" — гэта не адраджэнцкая апазіцыя. Яна была задумана насуперак беларускаму нацыянальна-дэмакратычнаму руху і як разбуральная альтэрнатыва Беларускаму Народнаму Фронту, які ў 1991 годзе вярнуў незалежнасць краіны і спыніў дзейнасць КПСС на Беларусі.

Падстаўная апазіцыя, арганізаваная Гансам Вікам і КДБ з былой наменклатуры, з агентуры, з былых паплечнікаў Лукашэнкі, з прамаскоўскіх партый (тыпу АГП і камуністаў), з асоб, што займаюцца "палітбізнесам", і з людзей, якія дрэнна арыентуюцца ў палітыцы. Яна цалкам кантралюецца КГБ (асабліва кіраўніцтва) і фінансуецца з-за мяжы.

Менавіта замежныя функцыянеры ад палітыкі і грошадаўцы патрабуюць ад аплачаных апазіцыянераў удзельнічаць у ненармальных выбарах, ствараць ненармальныя "кааліцыі" і агітаваць выбаршчыкаў на заведамае ашуканства. Гэтакай бізнес-кааліцыяй з'яўляецца, напрыклад, так званая "пяцёрка плюс" (у народзе называюць "шасцёрка мінус"), дзе сабраліся групоўкі ад лібералаў да камуністаў. Яны (пачуўшы пах замежных грошай) і агітуюць за ўдзел у недэмакратычных выбарах, хоць самі ж бессаромна гавораць, што ў парламент ніхто з кааліцыі не пройдзе.

У аснове замежных патрабаванняў дзве прычыны. Першая — гэта поўнае неразуменне беларускай рэальнасці, характэрнае для шмат якіх цяперашніх еўрапалітыкаў. Яны мяркуюць, што "выбары 2004 года трэба выкарыстаць для дэмакратызацыі становішча ў Беларусі і пашырэння правоў парламента", што ў любых выбарах трэба ўдзельнічаць, каб набіраць "палітычны вопыт". (Хаця зразумела, што пасля правядзення выбараў па сцэнарыі Лукашэнкі іхны набыты "вопыт" нікому не спатрэбіцца, бо гэта не вопыт, а нешта іншае.)

Другая прычына больш сур'ёзная. Гэта палітычны інтарэс тых, хто дае грошы падстаўной апазіцыі і заказвае музыку. (Напрыклад, нямецкі інтарэс у легалізацыі рэжыму Лукашэнкі і ўплыванне на яго ці таемная падтрымка здачы Беларусі пад Расію дзеля змяншэння транзітнай прасторы ды зручнага вырашэння пытання з Калінінградскай вобласцю і г.д.)

Мой шматгадовы палітычны вопыт на Захадзе пераконвае мяне, што шмат якім еўрапалітыкам з АБСЕ ды Еўрасаюзу (асабліва нямецкім) нашыя беларускія праблемы, лёс нашай незалежнасці, беларускай мовы, беларускай культуры, беларускай эканомікі, фінансаў, а зрэшты, і лёс беларускай дэмакратыі — зусім не цікавяць. Іх цікавяць толькі свае палітычныя ды эканамічныя інтарэсы ў Беларусі і ў сувязі з гэтым — свае ліберальныя паняцці аб дэмакратыі як сродку забеспячэння інтарэсаў.

Замежныя грошы на аплату падстаўной апазіцыі вельмі нашкодзілі беларускаму грамадству і будучыні беларускай дэмакратыі, бо дэмаралізавалі частку палітычна актыўных людзей.

З падстаўной апазіцыяй, з палітбізнесам, які яна спарадзіла, і з умяшаннем ва ўнутраныя справы Беларусі разбуральных чужых грошай і хціўых людзей неабходна змагацца ўсяму беларускаму грамадству. Беларускую дэмакратыю і беларускую палітыку павінны падтрымліваць не замежныя, а беларускія грошы, бо чужыя грошы даюцца дзеля чужых інтарэсаў. Але трэба памятаць: не грошы вырашаюць у палітыцы, а дух змагання.

Аднак акрамя функцыянераў, людзей "заангажаваных" і свядомых канфармістаў, у падстаўной апазіцыі і вакол яе ёсць шмат асоб, якія, магчыма, недастаткова прааналізавалі становішча, не ўсведамляюць, у якую нядобрую справу іх цягнуць, засланяючыся гучнымі словамі і карыснымі абяцаннямі. Менавіта гэтыя людзі могуць ацаніць рэчаіснасць, адысці ад супрацоўніцтва з калабарантамі і далучыцца да байкоту недэмакратычных, ненармальных і ўжо прадвызначаных рэжымам выбараў.

Поспех байкоту — гэта шанц на грунтоўныя перамены ў Беларусі.

Мы, беларусы, мусім добра ўсвядоміць тое, чаму вучыць нас (і не толькі нас) нацыянальная гісторыя: сваю дзяржаву, сваю незалежнасць і свой парадак мы можам стварыць толькі самі, сваім розумам, сваімі рукамі і сваімі грашыма.

Падтрымлівайце байкот антыдэмакратычных выбараў. Далучайцеся да Ініцыятывы "Беларуская Салідарнасць", якая зыходзіць ад Кансерватыўна-Хрысціянскай Партыі — БНФ, што арганізуе байкот. Стварайце групы ІБС, агітуйце за няўдзел у несправядлівых выбарах. Рыхтуймася да новых выбараў прэзідэнта!

Стратегия партнерских отношений

Колин ПАУЭЛЛ,
Государственный секретарь США

Размышляя сегодня на тему внешней политики США, большинство людей обращает внимание главным образом на различные аспекты войны с терроризмом, такие как реконструкция Ирака и Афганистана, проблемная ситуация на Ближнем Востоке и существование подпольных террористических групп в Юго-Восточной Азии, в Европе и даже в самих Соединенных Штатах. Эта озабоченность понятна. Международный терроризм в буквальном смысле попал в цель 11 сентября 2001 года и, по понятным причинам, разгневанная американская общественность хочет, чтобы виновные были преданы правосудию, а внешняя политика проводилась так, чтобы подобные события не могли повториться.

Война с терроризмом останется главным приоритетом внешней политики Соединенных Штатов настолько долго, насколько это окажется необходимым, поскольку терроризм — в сочетании с возможным распространением оружия массового поражения — сегодня представляет самую серьезную угрозу для жизни американцев. Но это не значит, что терроризм — единственная проблема, которая нас волнует.

У Президента Джорджа Буша есть концепция более совершенного мира. И у него есть стратегия, способная превратить эту концепцию в реальность. Впервые президентская стратегия был изложена публично в сентябре 2002 года в форме Стратегии национальной безопасности Соединенных Штатов (СНБ). Эта масштабная и глубокая стратегия, заглядывающая далеко в будущее и учитывающая в себе в равной степени как открывающиеся перед Соединенными Штатами возможности, так и грозящие нам и другим странам опасности.

Стратегию США часто обвиняют в односторонности. Но это не так. Ее часто обвиняют в перекосе в сторону военных решений. Но и это не так. Ее часто представляют как зацикленную на угрозе терроризма, а следовательно, предрасположенную к глобальным военным усилиям на предупреждение этой угрозы. И абсолютно безосновательно.

Прежде всего президентская стратегия являет собой стратегию партнерских отношений, которые убедительно подтверждают важнейшую роль НАТО и других альянсов, в том числе и ООН, участником которых являются США.

Любое партнерство основывается на принципах. В основу президентской стратегии положен принцип поддержки свободы и человеческого достоинства во всем мире. "Америка должна твердо отстаивать незыблемые принципы, гарантирующие уважение человеческого достоинства: власть закона, ограничение абсолютной власти государства; свободу слова, свободу вероисповедания, всеобщее равенство перед законом, соблюдение прав женщин, терпимость в межрелигиозных и межэтнических отношениях, уважение к частной собственности", — заявил президент. Сегодня, как и прежде, мы твердо придерживаемся этих ценностей. Именно этим ценностям и служат создаваемые и поддерживаемые нами партнерства.

Заметное место в президентской стратегии занимают свободная торговля и новые американские инициативы по экономическому развитию, а также участие в содействии разрешению региональных конфликтов, таких как конфликт между Израилем и Палестиной.

Еще одним приоритетом является установление отношений сотрудничества между крупнейшими мировыми державами. Именно это является ключевым условием успеха в войне с терроризмом.

Мы не рассматриваем войну с терроризмом и налаживание конструктивных отношений между ведущими державами как взаимоисключающие задачи. Мы ведем войну с терроризмом, ориентируясь на сотрудничество между ведущими державами, и стремимся укрепить сотрудничество великих держав с прицелом на успех в войне с терроризмом. Логика этого двойного подхода опирается на тот факт, что терроризм угрожает самому мировому порядку и тем самым создает общий интерес всех держав, которые ценят мир, благосостояние и власть закона.

Как отметил президент Буш, "сегодня великие державы мира оказались по одну сторону баррикад". Это достижение — не просто хорошая новость. Это революционная новость. На протяжении слишком многих лет, слишком многих веков империалистические амбиции стран расточали несметные ресурсы и таланты на завоевание земель, славы и золота. Тщетность подобных амбиций стала очевидной в XXI веке. Обладание бескрайними территориями, полезными ископаемыми и грубой силой не гарантирует ни процветания, ни мира. Это могут гарантировать инвестиции в человеческий капитал, социальное доверие, торговля и сотрудничество внутри стран и между ними.

Таким образом, источники национальной силы и безопасности одной страны больше не обязаны угрожать безопасности других стран. Прозорливое утверждение американских основателей о том, что политика не обязательно должна быть соревнованием с нулевой суммой, наконец-то принято достаточным количеством людей в мире, чтобы надеяться на качественные изменения в характере международных отношений. Если вместо того чтобы жертвовать жизнями людей и растрачивать богатства на противостояние друг другу, как это было в прошлом, большинство стран сегодня приложат усилия в одинаковом направлении, чтобы решить общие для всех проблемы, мы начнем искупать перед историей многочисленные человеческие глупости.

Мы не должны воспринимать как должное нынешний мир между странами мира. Различия интересов могут и сейчас приводить нации к столкновению. Нам надо терпеливо работать над этим, не забывая, что в прошлом большие войны вспыхивали, несмотря на всеобщую убежденность, что этого просто больше не может случиться.

Разумеется, мы хотим отстаивать человеческое достоинство и демократию во всем мире, чтобы помочь людям подняться из бедности и преобразовать недостаточно эффективную систему мирового здравоохранения. К осуществлению этих целей мы сейчас стремимся. Но лишь в том случае, если удастся, говоря словами президента, "сохранить, защитить и расширить" прочный мир нашей эпохи, мы сможем преследовать эти цели столько времени, сколько понадобится для их достижения.

И, несомненно, это главные цели американской политики в XXI веке. Мы боремся с терроризмом, потому что должны, но мы стремимся к лучшему миру, потому что можем построить его, потому что таково наше желание и предназначение. Именно поэтому мы привержены демократии, развитию, мировому здравоохранению и правам человека, равно как и созданию необходимых условий для прочного мира во всем мире. Это не пышные декорации для наших интересов. Это и есть наши интересы, цели, которым служит наша мощь.

И по этой причине Соединенные Штаты сохранят свою репутацию честности и сострадания. Сегодня мотивы США в некоторых странах подвергают сомнению. Но поскольку мы сохраняем, защищаем и расширяем мир, завоеванный свободными народами в XX веке, то и в XXI мы добьемся того, что Соединенные Штаты будут оправданы в глазах всего мира.

Глупо было бы утверждать, что внешняя политика администрации Буша всегда оставалась безошибочной. Все мы люди, все ошибаемся. Но мы всегда действовали, отдавая себе отчет в интересах американского народа, и в наших целях и наших принципах нет ошибок.

Наша разумная ориентация на собственные интересы дает нам преимущество над террористами, тиранами и другими, кто желает нам зла. Нам не нужны ни их советы, ни признание нас с их стороны. И пусть они не ждут пощады с нашей стороны. Но наши просвещенные интересы побуждают нас быть партнерами со всеми, кто дорожит свободой, человеческим достоинством и миром. Мы знаем, на чьей стороне пребывает человеческий дух, и из этого черпаем воодушевление, строя нашу стратегию. В конце концов, только этот стимул нам действительно необходим.

ПОЗИЦИЯ

Ольга АБРАМОВА:

«Свадебным генералом я быть не желаю...»

*Как известно, приглашение поехать на международную конференцию в Латвию получили не только представители белорусской оппозиции, но и некоторые депутаты Палаты представителей, в частности — **Ольга Абрамова**.*

Вначале Ольга Михайловна согласилась поехать в Ригу, однако потом резко передумала. Почему? Об этом она рассказала вчера на встрече с журналистами, посвященной перспективам развития белорусско-российских отношений.

"Я действительно получила приглашение на форум, который несколько дней назад завершился в Риге, — говорит Ольга Михайловна. — Тематика мне показалась интересной, и я решила поехать. Но дальше произошла такая, я бы сказала, неприятная история...

Я получаю приглашение, на котором стоят высокие подписи. Ни программу конференции, ни список участников мне не прислали, хотя, учитывая уровень конференции, должны были. Естественно, я сразу обратилась к сотруднику посольства Латвии и попросила предоставить мне список участников и выступающих. Ознакомившись с ним, я попросила обязательно зарезервировать мне время для выступления, потому что у меня другая версия на многие политические процессы, происходящие в Беларуси, чем у значительной части внесистемной белорусской оппозиции. Я попросила сотрудника посольства связаться с организаторами и сообщить мне об их решении. Ответа не было. Я еще раз обратилась в посольство и подчеркнула, чтобы мне в любом случае сообщили о решении до определенной даты, поскольку необходимо поставить в известность Совет Палаты (специально ради этой конференции отпуск брать не хотелось — впереди парламентские выборы и он может понадобиться для других целей). И предупредила, что если мне не дадут слова, то прошу не считать меня участником конференции. Свадебным генералом я быть не желаю.

Я не получила вообще ответа. Ни в какой форме. И поэтому отправилась в Россию за свой счет. Там провела достаточно результативные переговоры. Встретилась с одним из руководителей российского Совета по внешней и оборонной политике, известным аналитиком **Сергеем Карагановым,** президентом Российского союза промышленников и предпринимателей **Аркадием Вольским,** председателем "Яблока" **Григорием Явлинским** и его заместителем **Сергеем Иваненко**. Мы договорились о продолжении политического сотрудничества в различных формах".

Марина КОКТЫШ.

Открытое письмо

Национальной государственной телерадиокомпании Республики Беларусь

Копии:
Посольство Чешской Республики в Республике Беларусь

Главным редакторам газет:
"Советская Белоруссия", "Комсомольская правда" в Белоруссии", "Аргументы и факты" в Белоруссии", "Народная воля", "Белорусская газета", "Белорусская деловая газета"

Все. Хватит. Не могу терпеть!

Как отец троих несовершеннолетних детей обращаюсь таким способом к руководству государственной телерадиокомпании.

29 января 2004 года Белорусское телевидение после окончания блока вечерних новостей показало по Первому Национальному каналу так называемого правозащитника Е.Новикова с телепрограммой, посвященной правам человека в Чехии.

В глубоко оскорбительной форме автор передачи приписывает чешскому народу аморальные и противоправные действия — не только безнравственные, но и просто преступные.

Оказывается, бывший президент Чехии Вацлав Гавел со своей демократией довел страну до такого состояния, когда в этой стране матери вынуждены продавать в сексуальное рабство даже своих только что родившихся и еле-еле научившихся разговаривать детей.

У меня просто язык не поворачивается повторить все сказанное автором в этой телепередаче.

После ее просмотра у меня сложилось чувство стыда за наше, по моему мнению, обезумевшее телевидение. Как можно дать эфир автору, который с удовольствием, на мой взгляд, достойным сексуального извращенца, около 10 минут смаковал тему сексуального рабства детей в отдельно взятой стране?! Это же насколько нужно ненавидеть в первую очередь свой белорусский народ, чтобы такой грязью и мерзкостью с экрана телевизора на всю страну поливать народ Чехии!

Обращаюсь к руководству Национальной телерадиокомпании:

— остановите безумие!

— прекратите позорить нашу страну и белорусский народ!

— прекратите насильственное разжигание межнациональной вражды!

— не травмируйте психику наших детей подобными "телеправозащитниками"!

— отстраните от телеэфира Е.Новикова!

Обращаюсь к Посольству Чешской Республики в Республике Беларусь, а в его лице и ко всему чешскому народу:

— простите, если сможете!

— от рядовых граждан Республики Беларусь приношу вам свои извинения за происходящее на государственном телевидении!

— уверен, высказанное на всю страну мнение о вашей стране не подтверждается ни одним конкретным фактом и не может претендовать на истину;

— убежден, время даст объективную оценку и этим действиям.

Обращаюсь к средствам массовой информации:

— с целью доведения содержания настоящего открытого письма до неравнодушных и солидарных с моим мнением граждан нашей страны прошу напечатать его с указанием моих координат;

— уверен, я не одинок в своем мнении относительно телепередач "правозащитника" Е.Новикова, и таким способом я намереваюсь начать кампанию по сбору подписей граждан в поддержку отстранения Е.Новикова от телеэфира.

Обращаюсь к гражданам Республики Беларусь:

— давайте вместе прекратим это безумие!

— пишите, звоните, и, я уверен, мы вместе защитим в первую очередь своих детей от подобных телепередач на государственном телевидении.

Леонид СУДАЛЕНКО,
житель г.Гомеля.

(Тел. 8-0296-54-70-11, г.Гомель, ул. Волгоградская, д.33, кв.44.)

ЗЕРКАЛО

Жить становится лучше или хуже?

Что думают сами люди на этот счет?

Это попытались выяснить работники Независимого института социально-экономических и политических исследований. В декабре прошлого года они провели совместно с Gallup-Baltic Surveys of Lithuania (Вильнюс) национальный опрос, в ходе которого интересовались мнением трудящихся и по данному вопросу. И вот какие результаты получены.

Как, на Ваш взгляд, изменилось финансовое положение Вашей семьи за последние 12 месяцев?

Ухудшилось — 44,4% опрошенных.
Не изменилось — 41%.
Улучшилось — 12,7%.

Как видим, тех, кто считает, что жить становится хуже, в 3,5 раза больше тех, кто указал на улучшение финансового положения семьи.

Укажите, пожалуйста, средний размер доходов (включая зарплаты, пенсии, пособия и прочие приработки), который приходился на одного члена Вашей семьи в прошлом месяце?

	09.02 г.	11.03 г.
ДО БПМ (52,4 доллара)	49,5% опрошенных	51,6%
От БПМ до МПБ (84,2 доллара)	32,7%	38,2%
От МПБ до 100 долларов	12,2%	5,8%
Свыше 100 долларов	5,6%	3,7%

Данные показывают, что жить становится хуже. Если год назад за чертой бедности (то есть на члена семьи приходилось средств меньше БПМ — бюджета прожиточного минимума) находилось 49,5% опрошенных, то в конце прошлого года — уже 51,6%. Уменьшилось количество и тех, кто имеет в месяц около 100 долларов и больше. Первых сократилось с 12,2% до 5,8%, а вторых — с 5,6% до 3,7%.

Так что большинство людей, если верить данным этого опроса, думает о жизни иначе, чем утверждают официальные пропагандисты.

Сергей ИВАНОВ.

Как начали новый год

Сказка станет былью или болью?

С началом нового года стране приказано, словно стайеру, с низкого старта рвануть вперед.

Напомним, что, согласно Основным показателям прогноза социально-экономического развития на 2004 г., ВВП должен вырасти на 9—10%, выпуск продукции промышленности — также на 9—10%. Инвестициям приказано увеличиться на 18—20%, реальным доходам населения — на 8-9%. Уровень рентабельности должен быть не ниже 12,5%, а инфляция, наоборот, не выше 14—18%.

Многие недоверчивые экономисты, как всегда, стали сомневаться — сможем ли так прыгнуть? Под свои сомнения приводят разные надерганные данные. К примеру, на 1.10.2003 г. 3982 предприятия и организации, или 35% от учитываемых статистикой, были еще убыточными, рентабельность реализованной продукции по народному хозяйству составляла 9%, в сельском хозяйстве она была минус 0,6%, в жилищно-коммунальном хозяйстве —минус 6,8%. Готовой продукции скопилось на складах 1,3 трлн. руб., огромная хроническая дебиторско-кредиторская задолженность и прочее, и прочее.

Не верят, что средняя зарплата в стране может вырасти к концу года до 190 долларов в эквиваленте, в т.ч. до 170 долларов в бюджетной сфере, а рентабельность продукции при этом одновременно увеличится до 12,5%. Не верят, несмотря на то, что составлен помесячный график роста нашего благосостояния, который утвердит правительство, и не дай Бог из него выбиться!

Им, неверующим, невдомек, что именно белорусская экономика обладает такими внутренними резервами, что в состоянии обеспечивать и прирост продукции, и прирост зарплаты при наличии более трети убыточных предприятий, 70—80% изношенности основных фондов. На то они и директивы! И сказка станет былью. Бумажно-статистической.

Отдельные сомневающиеся независимые эксперты указывают на то, что для белорусских директоров предприятий, а следовательно, для нашей статистики не такая уж проблема "правильно" отчитаться. Понимают, что лучше, если грудь и не в крестах, а голова — на месте. Поэтому, мол, и берутся на вооружение разного рода уточненные базы для сравнения, сопоставимые цены, дефляторы и т.п. Есть ли искажения отчетности, проще говоря, приписки, нет ли их — для обывателя и вовсе не важно. Рост экономики должен выливаться в рост благосостояния населения. А это без труда контролируется кошельком каждого.

По данным той же статистики, при росте ВВП за 10 месяцев 2003 г. на 6,3% реальные доходы населения (за вычетом обязательных платежей) увеличились в пределах 2%. Стабильно выполняется и перевыполняется план по росту тарифов на услуги ЖКХ, по инфляции. Если растет в долларовом эквиваленте зарплата, в этом же эквиваленте растут и цены. И чаще всего быстрее. Стабильность белорусской экономики в том, что она уверенно стоит на месте. Цифры на бумаге становятся больше, а уровень жизни не более чем тот же. По-прежнему раскачивают ее административно-приказными мерами вправо, влево, а вперед она не идет. Когда большинство населения видит постоянные несоответствия между декларируемыми успехами, заявленными высокими целями и тем количеством благ, которым оно может воспользоваться, когда экономика, да и вся идеология строятся по принципу "все хорошо, прекрасная маркиза", сказка становится болью.

Борис ЖЕЛИБА,
профессор,
доктор экономических наук.

«Сонечны прамень у цёмным царстве»

Здаецца, толькі што сустракалі Новы год, зычылі адзін аднаму лепшай долі. Запэўнівалі і абяцалі начальнікі. І вось ужо першы месяц праляцеў. Што ж ён нам прынёс?

Адказ на пытанне давайце пашукаем ў патоку фактаў і падзей. Бо менавіта з іх, нібы з кропель дажджу, саткана жыццё. Найпершае, што ўстрывожыла людзей, дык гэта чарговы скачок коштаў на камунальныя паслугі. Калі ў снежні за лістапад чалавек заплаціў, скажам, за трохпакаёўку дзесьці 80 тысяч рублёў, дык у студзені за снежань — прыкладна 100 тысяч. І рэдакцыйная пошта адгукнулася болем пенсіянераў, выказаным у іхніх допісах на тэму "Як жыць?".

Следам зноў падаражала гарэлка. Ужо, ліха ведае, у каторы раз за год. Затым павысілі тарыфы на электраэнергію.

Цэны скачуць амаль кожны тыдзень. І канца іхняму танцу не відаць. Прэм'ер-міністр краіны Сяргей Сідорскі падчас рабочай паездкі ў Магілёў "абрадаваў" суразмоўцаў і журналістаў чакаемым ростам коштаў за электрычнасць. Ён зазначыў, што ў адпаведнасці з прынятай у Расіі праграмай папрокавага павелічэння кошту на энергарэсурсы іх цана сёлета вырасце на 12—20 працэнтаў. Таму павысіцца цана і ў Беларусі.

Такім чынам, рост цэн найбольш засмуціў грамадзян у студзені. У гэтым месяцы абнародаваны высновы даследчыкаў, якія засталіся амаль што незаўважанымі шырокай грамадскасцю. Гаворка ідзе пра якасць харчавання. Нягледзячы на тое, што на ежу беларус траціць зашмат сродкаў са свайго бюджэту, яго рацыён даволі бедны і некаштоўны для здароўя. З-за высокіх цэн на якасныя прадукты нашы людзі радзей спажываюць іх. Спецыялісты кажуць, што хоць беларусы і з'ядаюць мяса меней, чым у той жа Польшчы, але шкоду яно наносіць нам большую. Чаму? Таму што спажываем тлустае мяса, а вось цяляціну, птушку ўжываем значна радзей. Мала ў нас ядуць рыбы, затое мнагавата варэння. З-за цукру і тлушчаў пачасціліся такія хваробы, як сардэчна-сасудзістыя, гіпертанія, дыябет.

Да таго ж і глеба ў нас забруджана чарнобыльскім попелам ды хімікатамі, якімі раней шчодра пасыпалі агародніну, таму якасць прадуктаў набывае асаблівую актуальнасць.

На працягу месяца паступалі звесткі аб беспрацоўі і траўматызме на вытворчасці. Так, каля 10 працэнтаў эканамічна актыўнага насельніцтва на ўліку ў службе занятасці Краснапольскага раёна. Летась на прадпрыемствах Віцебшчыны загінула 27 чалавек. 77 чалавек атрымалі цяжкія калецтвы. Словам, звесткі, якія паступаюць з вытворчасці, нярэдка нагадваюць зводкі з фронту.

Моцную трэшчыну дала беларуска-расійская дружба. "Старэйшы брат" у студзені аб'явіў аб тым, што спыняе пастаўкі газу ў краіну. Гэта прагучала як прамы шантаж: альбо вы аддаяце сваё прадпрыемства, альбо застаяцеся без блакітнага паліва. Якую ж сапраўдную цану прыйдзецца заплаціць за яго?

Усе гэтыя факты толькі на першы погляд здаюцца нам не звязанымі паміж сабой. На справе ж яны высвечваюць цяжкі, крызісны стан эканомікі. На жаль, сімптомаў яе аздараўлення пакуль не заўважана. Нічога добрага не прынёс у гэтым плане першы месяц новага года.

Хаця шлях да лепшага жыцця усё-такі высвечвае адзін факт. Ён нібы сонечны прамень у цёмным царстве. І вельмі шкада, што застаецца незаўважаным. А ён такі.

Вядома, што рост цэн, коштаў за камунальныя паслугі, траўматызм на вытворчасці і г.д. — вынік кепскай эфектыўнасці работы працоўных калектываў. Была б яна добрая, быў бы добры прыбытак, а значыць, і заробкі працаўнікоў. А маючы добрую зарплату, можна і камунальныя паслугі аплаціць, і якасныя прадукты купіць. Такім чынам узнікла пытанне: як узняць эфектыўнасць вытворчасці?

Адказ прыйшоў з Брэсцкай вобласці. Там рэальна працуюць толькі 330 фермерскіх гаспадарак, яны маюць усяго 17,3 тысячы гектараў зямлі. Але разам з прысядзібнымі ўчасткамі яны забяспечылі 48 працэнтаў валавой прадукцыі сельскай гаспадаркі. Уявіце! Уся зямля ў калгасаў, а ў іх — толькі невялічкі лапік яе, але яны атрымалі столькі ж прадукцыі, колькі безліч калгасаў.

Прывагі, надоі і ўраджайнасць агароднінных культур у фермераў, паводле слоў спецыялістаў, як правіла, вышэйшыя, чым у некаторых гаспадарках, якія працуюць з выкарыстаннем дзяржаўных ільготаў і на лепшых землях. Напрыклад, фермер Галіна Глеб з Кобрынскага раёна атрымала бульбы 350 цэнтнераў з гектара, ураджайнасць агародніны склала 335 цэнтнераў з гектара. Фермер Мікалай Сакута з Бярозаўскага раёна надойвае ад каровы па 5200 літраў малака ў год. Такія паказчыкі многім калгасам і не сняцца. А чаму? Ды таму, што яны — сапраўдныя гаспадары на зямлі.

Ужо колькі разоў было сказана, што толькі прыватная ўласнасць, калі кожны працуе на сябе, сваю сям'ю, а не па вокрыку чыноўніка, прыносіць плён. Пацвярджэнне таму — шматлікія факты. Прыклад, пра які расказана вышэй, — яшчэ адзін доказ. Ён яшчэ раз паказвае нам выйсце з крызісу, дарогу да лепшай долі. Ці ўбачаць яго ўлады?

Наўрад. Не бачылі яны такія парасткі, прыкметы новага раней, не заўважаць і цяпер. Ці зробяць выгляд, што нічога не бачаць. Бо ўласнікам не пакіруеш. А чым жа тады займацца кіруючым таварышам? Уласніка не прымусіш галасаваць датэрмінова ці ўступіць у патрэбны прафсаюз. А на каго ж тады будуць абапірацца чыноўнікі?

Вось і будуць далей расці цэны, кошты за камунальныя паслугі. Затое ўлада будзе пры ўладзе.

Яўген ТАЎГЕНЬ.

ХРОНІКА

Па стандартах «Еўра-2»

У 2003 годзе Мінскі трактарны завод (МТЗ) выпусціў 26.700 трактароў — на 2 тысячы больш, чым годам раней.

Павелічэнне аб'ёмаў вытворчасці адбываецца за кошт выпуску магутных энерганасычаных трактароў у 150-180 конскіх сіл, на якіх прымяняюцца камбініраваныя агрэгаты. МТЗ выпусціў таксама новы 280-сільны трактар МТЗ-2822 серыі 3000. Ён у некалькі разоў даражэй за старыя базавыя мадэлі, аднак прывабны тым, што мае высокі цягавы клас, эканамічны і універсальны.

Завод ужо пачаў падрыхтоўку да вытворчасці трактароў "Беларус" па экалагічных стандартах "Еўра-2" згодна з патрабаваннямі да сельгастэхнікі краін Еўрасаюза. Два трактары "МТЗ-1523" і "МТЗ-1221" з рухавікамі "Еўра-2" адпраўлены ў Германію на выпрабаванні для атрымання сертыфіката. На чарзе — выпрабаванні машын яшчэ 7 мадэлей.

Генадзь ШАРЫПКІН.

Вызначаны аб'ём дзяржзаказу

Урад Беларусі вызначыў аб'ёмы дзяржаўных закупак раслінаводчай прадукцыі на 2004 год.

Як паведаміў БелаПАН начальнік аддзела земляробства і раслінаводства Міністэрства сельскай гаспадаркі і харчавання Віктар Корнеў, дзяржзаказ збожжа сёлета складзе 810 тысяч тон і павялічыцца ў параўнанні з 2003 годам на 110 тысяч тон. У прыватнасці, паводле яго слоў, для дзяржаўных патрэб будзе закуплена 280 тысяч тон пшаніцы, 424 тысячы тон жыта і 106 тысяч тон іншых збожжавых.

У 2004 годзе дзяржаўны заказ на льновалакно будзе павялічаны на 2 тысячы тон і складзе 17 тысяч. Аб'ёмы закупак цукровых буракоў і масланасення рапсу захаваныя на леташнім ўзроўні — 2,4 мільёна тон і 50 тысяч тон. Апрача таго, паведаміў спецыяліст Мінсельгасхарча, сёлета ў кошт дзяржзаказу плануецца закупіць 150 тысяч тон піваварнага ячменю.

Вольга ЛАПІКАВА.

Правіла «залатой акцыі» перашкаджае...

Місія Міжнароднага валютнага фонду (МВФ), якая працавала ў Беларусі з 26 студзеня па 9 лютага, рэкамендуе ўладам адмяніць правіла "залатой акцыі".

"У той форме, у якой гэтае правіла прымяняецца ў Беларусі, а яно унікальнае і адрозніваецца ад правіла, што прымяняецца ў іншых краінах свету, яно вядзе да падрыву прыцягальнасці Беларусі для замежных інвестараў і перашкаджае ўнутраным інвестыцыям", — заявіў кіраўнік місіі МВФ, намеснік начальніка аддзела Еўрапейскага дэпартамента фонду Томас Рычардсан на прэс-канферэнцыі ў Мінску.

Паводле яго слоў, місія МВФ таксама рэкамендавала беларускім уладам зрабіць больш жорсткім у 2004 годзе падатковы бюджэт і грашова-крэдытную палітыку, каб знізіць узровень інфляцыі і пасадзейнічаць больш устойліваму росту ў сярэднетэрміновай і доўгатэрміновай перспектыве.

Апрача таго, рэкамендуецца спрасціць працэдуру банкруцтва, з тым каб яе маглі правесці неплацежаздольныя прадпрыемствы, рэфармаваць рынак працы, палегчыўшы працэсы найму і звальнення, і ліквідаваць адміністрацыйнае ўстанаўленне мэтавых паказчыкаў па зарплаце.

Лавінія АРЭШКА.

У сістэму «Юністрым»

ААТ "Беларускі індустрыяльны банк" уступіў у сістэму безнаяўных разлікаў "Юністрым". Гэта сістэма тэрміновых грашовых пераводаў фізічных асоб без адкрыцця банкаўскага рахунку, якая была створана расійскім камерцыйным банкам "Юніаструм Банк" і дзейнічае са снежня 2001 года.

Як паведамілі ў "Беларускім індустрыяльным банку", сістэма "Юністрым" дазваляе ажыццяўляць пераводы ў замежнай валюце па даручэнні або на карысць фізічных асоб без адкрыцця рахункаў праз карэспандэнцкія рахункі банкаў — удзельнікаў сістэмы, у якой зараз функцыянуюць больш за 270 пунктаў абслугоўвання кліентаў 9 банкаў-удзельнікаў з 7 краін (уключаючы Расію, Казахстан, Украіну).

Паводле слоў спецыялістаў "Беларускага індустрыяльнага банка", сістэма безнаяўных разлікаў "Юністрым" мае рэгіянальны характар, арыентавана на краіны СНД і з'яўляецца лагічным дапаўненнем міжнародных плацёжных сістэм "Money Gram" і "Western Union", дазваляючы кліентам ажыццяўляць пераводы па больш нізкіх камісіях (да 1,5-2,5 працэнта ад сумы пераводу).

Аляксей АРЭШКА.

ПОГЛЯД ПРАЗ ФОТААБ'ЕКТЫЎ

Ачыстка мінскіх магістраляў ад снегу.

Камянецкі раён Брэсцкай вобласці.

Гандляры Гомеля вывозяць свой тавар на рынак.

Нарыхтоўка дроў для кацельнай магазіна ў Валожыне.

Фота ByMedia.net

ОТКРОВЕННО О ВАЖНОМ

Газовые игры

Интересная статья помещена в российской "Независимой газете" в конце прошлого года. Мы предлагаем ее нашему читателю.

С 2004 года Россия расширит свое присутствие на туркменском энергетическом рынке. Сейчас согласовываются документы о допуске российских компаний к разработке туркменского шельфа Каспия. Тем временем "Газпром" ведет переговоры об увеличении объемов экспорта газа из Туркмении.

Однако особую интригу этому процессу придает то, что параллельно ведутся переговоры о сотрудничестве Туркмении в сфере ТЭК с Украиной и Беларусью. Причем предварительные договоренности свидетельствуют, что Киев и Минск могут помешать реализации российских планов.

Напомним, что 25-летнее соглашение между дочерней структурой "Газпрома" ООО "Газэкспорт" и "Туркменнефтегазом" было заключено в апреле прошлого года во время московского визита президента Туркмении Сапармурата Ниязова. Договор составлен таким образом, что объемы покупаемого газа будут постепенно расти. Если в 2004 году Россия намерена закупить 5—6 млрд. кубометров газа, то начиная с 2009 года экспортные объемы туркменского газа достигнут 70—80 млрд. кубометров.

Значение этого договора сложно переоценить, особенно учитывая то обстоятельство, что цены на туркменский газ в два раза ниже мировых. Ведущие аналитики тут же назвали этот контракт попыткой Москвы вытеснить других покупателей газа с туркменского рынка. Однако как только волна эйфории после подписания "контракта века" спала, те же аналитики стали задаваться вопросами: не ущемляет ли этот договор политические интересы России, и сможет ли Туркмения выполнить взятые на себя обязательства.

Напомним, что одновременно с подписанием контракта с "Газпромом" Туркмения отменила действие соглашения о двойном гражданстве с Россией. Правозащитники расценили это решение как "продажу" Москвой 120 тыс. собственных граждан, проживающих в Туркмении. "Позицию России я иначе как предательство не рассматриваю, — заявил "НГ" зав.отделом международных отношений Института политического и военного анализа Сергей Маркедонов. — Наш президент почему-то ни разу не выступил и не озаботился защитой русских в Туркмении. Даже с экономической точки зрения такое заигрывание с Туркменией непонятно: ведь экспорт туркменского газа осуществляется при посредничестве России".

Второй вопрос не менее важен. Хватит ли Туркмении газа для обслуживания всех заключенных контрактов? Как заявил "НГ" аналитик ИК "Проспект" Владислав Тропко, "уже в ближайшее время добываемого в Туркмении газа не будет хватать для выполнения всех заключенных контрактов".

За 2003 год стране удалось добыть 60 млрд. кубометров голубого топлива. Для внутреннего пользования Ашхабад оставил лишь 10 млрд., остальное было продано Украине, России и Ирану. По заверениям Кабинета министров Туркмении, в этом году добыча газа будет увеличена на 14 млрд. кубометров. Причем на экспорт пойдет уже 58 млрд. — 15 из них достанутся "Итере" и "Газпрому", 36 млрд. — Украине и 7 млрд. — Ирану. Откуда к 2009 году Туркмения возьмет обещанные "Газпрому" 70—80 млрд. кубометров газа, остается только гадать.

Украинские и белорусские интересы в Туркмении

В продлении газовых контрактов с Туркменией также крайне заинтересована Украина. Доля туркменского газа в этой стране составляет 45%. Срок действия туркмено-украинского газового соглашения истекает в 2006 году. Между тем потеря туркменского газового рынка поставит Украину в полную газовую зависимость от России. По словам главы Национальной акционерной компании "Нефтегаз Украины" Юрия Бойко, туркмено-украинское сотрудничество в газовой отрасли является "важнейшим фактором обеспечения энергетической безопасности" страны. Договоренность о продлении соглашения на экспорт туркменского газа еще на 25 лет была достигнута сразу же после подписания эпохального контракта с "Газпромом". Туркменбаши уверил Леонида Кучму, что, несмотря на масштабный контракт, заключенный с Россией, интересы Украины не будут забыты.

Однако Ашхабад не спешит заключать новую сделку с Украиной. Долгожданный контракт должен был быть подписан еще осенью на саммите СНГ в Ялте, но Туркменбаши туда так и не приехал. Визит Леонида Кучмы в Ашхабад, намеченный на октябрь 2003 года, тоже пока не состоялся по причине крайней занятости Туркменбаши. Новая встреча назначена в Ашхабаде на февраль 2004 года.

В свою очередь о стремлении развивать тесное сотрудничество с Туркменией заявила Беларусь. По словам заместителя премьер-министра Беларуси Владимира Семашко, через 3—4 года страна будет "серьезно рассматривать вопросы поставок туркменского газа". Сейчас закупать у Туркмении газ Минску не слишком выгодно. Поставляемое из этой страны голубое топливо может обойтись в 73 доллара за 1 тыс. кубометров. А российский газ сейчас стоит для Минска значительно дешевле. Ситуация может резко перемениться через 3—4 года — к этому времени Россия собирается уравнять цены на газ на внутреннем рынке с экспортными поставками в Европу. Тогда, по словам белорусского чиновника, туркменский газ по себестоимости сравняется с российским.

Прощупать туркменскую почву Беларусь пытается уже сейчас — в марте следующего года белорусский президент Александр Лукашенко будет принимать в Минске президента Туркмении. Очевидно, что главной темой переговоров станет возможность заключения долгосрочного соглашения на поставки газа. По словам посла Туркмении в Беларуси Ильи Вельджанова, Минск мог бы получать туркменский газ уже давно, если бы удалось договориться с Россией, по территории которой проходит газопровод. Однако России невыгодно осуществлять транзит туркменского газа в Украину и Беларусь. В этом случае она теряет возможность поставлять собственный газ славянским соседям, лишаясь тем самым эффективных рычагов политического влияния.

Газопроводный фактор

Страсти по поводу обладания долгосрочными контрактами разгораются нешуточные. Несмотря на то, что Туркмения занимает четвертое место в мире по разведанным запасам природного газа, объемы добычи она увеличивает весьма незначительно. За период с 2004 по 2028 год Туркмения намерена экспортировать в Россию 2 трлн. кубометров газа. Понятно, что шансы Украины и Беларуси заключить долгосрочные соглашения на закупку туркменского газа весьма эфемерны. Это означает, что усилия Москвы вновь занять лидирующее положение на энергетическом рынке бывшего СССР, могут увенчаться успехом.

Таким образом, борьба за газ приобретает характер национальной туркменской игры. И эта игра, надо отметить, крайне выгодна руководству страны. Лавируя между экономическими интересами Москвы, Киева и Минска, Ашхабад сполна получает экономические и политические дивиденды.

Под вопросом остается и способ транспортировки газа из Туркмении. Максимальная мощность основного экспортного газопровода Средняя Азия — Центр, контроль над которым принадлежит российскому "Газпрому", составляет около 45 млрд. кубометров в год. В другом направлении действует пока только газопровод в Иран, не рассчитанный на большие пропускные мощности.

На трехсторонних переговорах весной этого года туркменский президент предложил Украине и России построить новый Прикаспийский газопровод мощностью 30 млрд. кубометров газа в год и стоимостью более 1 млрд. долларов, который пройдет по территории Туркмении, Казахстана и России. Иначе, по словам Ниязова, Туркмения в ближайшем будущем не сможет выполнить взятые на себя обязательства по поставкам газа в Россию и Украину.

Вокруг проекта тут же возникло множество разногласий. И до сих пор каких-либо межправительственных документов по этому поводу не подписано. Россия, вроде бы давшая свое принципиальное согласие на строительство нового газопровода, по большому счету не заинтересована в этом проекте, ибо в случае его реализации она потеряет возможность дозировать объемы поставок туркменского газа. К тому же, если Туркмения получит возможность самостоятельно выходить на европейский рынок, Москва безнадежно проиграет Ашхабаду в конкурентной борьбе, поскольку цены на туркменский газ существенно ниже.

По мнению аналитиков, Москва пока лидирует в конкурентной борьбе за туркменский газ, и, чтобы не дать Ашхабаду возможности найти способ транспортировать свой газ в Европу в обход России, пойдет практически на любые политические уступки режиму Туркменбаши. В то же время в руках у Сапармурата Ниязова еще остались некоторые козыри, ведь 25-летнее соглашение с "Газпромом" существует пока только на бумаге.

Прожиточный минимум. Это сколько?

Совет Министров Беларуси постановлением от 31 января 2004 г. №97 утвердил бюджет прожиточного минимума (БПМ) в среднем на душу населения и по основным социально-демографическим группам в ценах декабря 2003 г. в расчете на один месяц.

БПМ в среднем на душу населения равен 113.190 руб., для трудоспособных граждан он составляет 121.680 руб., для пенсионеров — 98.460 руб., студентов — 118.050 руб., для детей в возрасте от 3 до 16 лет — 124.865 руб., для детей в возрасте до 3 лет — 98.870 руб.

Об этом сообщило "Информационное агентство Владимира Гревцова.

Сайт "Praga-by.info" добавляет, что на 1 января 2004 года в Минске ниже прожиточного минимума получали пенсии и пособия 49.876 человек. В США прожиточный минимум в 12 раз выше белорусского и рассчитывается он как троекратная стоимость минимальной продовольственной корзины.

ПЕЧАЛЬНО

Не знаю, что это такое

Интернет прочно вошел в жизнь ведущих стран. Он незаменимый помощник в развитии бизнеса и торговли. Он не только настоящее, но и будущее деловых людей.

А как у нас с Интернетом? Ответ на этот вопрос содержится в отчете о национальном опросе, проведенном Независимым институтом социально-экономических и политических исследований в сентябре прошлого года. Вот он.

Вопрос: Пользуетесь ли Вы Интернетом?

Ответы
Нет — 73,7% опрошенных
Не знаю, что это такое — 7,5%
Да, ежедневно — 2,2%
Да, несколько раз в неделю — 4,9%

Как видим, только немногим более двух процентов опрошенных ежедневно пользуется Интернетом. Печально!

Вот это зарплата!

Из всех немецких менеджеров больше всего зарабатывает глава германо-американского автомобилестроительного концерна DaimlerChrysler Юрген Шремп: в прошлом году он получил 10 миллионов 800 тысяч евро.

На втором месте с зарплатой в 7,5 миллионов евро идет **Хеннинг Кагерман**, возглавляющий крупнейшего в Германии производителя компьютерных программ — компанию SAP.

Третье место занимает председатель правления Deutsche Bank **Йозеф Аккерман.** Его доходы составили в прошлом году около 6 миллионов и 950 тысяч евро.

В среднем же руководители 30 крупнейших немецких фирм ежегодно зарабатывают примерно 2 миллиона 100 тысяч евро. К тому же они получают опционы на покупку акций той компании, в которой работают, что при благоприятном развитии событий на фондовых рынках существенно повышает доходы топ-менеджеров.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Шимон Перес предложил Израилю и Палестинской автономии вступить в ЕС

Министры иностранных дел Палестинской автономии и Испании в ходе двусторонней встречи в Мадриде поддержали идею о вступлении Израиля и Палестинской автономии в Европейский Союз. С данной инициативой выступил в минувшие выходные лидер израильской партии "Авода" Шимон Перес. По мнению Переса, вступление Израиля и ПА в ЕС может стать значительным стимулом для ускорения мирного процесса на Ближнем Востоке.

В свою очередь министр иностранных дел ПА Набиль Шаат заявил, что Европейский союз должен выступить с подобным предложением, поскольку дал право на вступление в союз Кипру.

За неделю народного восстания на Гаити погибли более 40 человек

Трое человек были убиты в ходе перестрелки между сторонниками и противниками правительственного режима в портовом городе Сент Марк, находящемся приблизительно в 70-ти километрах от столицы Гаити Порт-о-Пренс. Народное восстание началось около недели назад в городе Гонаив. К понедельнику жители еще 10 городов на севере и западе государства присоединились к мятежникам и потребовали отставки нынешнего президента страны Жана Бертрана Аристида.

Премьер-министр страны Ивон Нептун сообщил агентству, что полиции Гаити до сих пор не удается восстановить порядок в регионе. Кроме того, в эфире национального телевидения он заявил, что "подобные вспышки насилия в стране приравниваются к государственному перевороту".

В Антарктиде упал британский вертолет

Вертолет Lynx королевских ВВС Великобритании, обеспечивавший сопровождение судна ледового патруля HMS Endurance и исследовательского судна Ernest Shackleton, упал в воскресенье вечером в Антарктиде, на берегу моря Уэдделла. Причины аварии сейчас выясняет специально организованное расследование. Пятеро членов экипажа получили различные травмы. Всех их доставили на корабль, а затем троих наиболее сильно пострадавших через британскую исследовательскую станцию "Хэлли" переправили за пределы Антарктики.

15 мышей отправятся в космос познавать жизнь на Марсе

Американские и австралийские ученые разрабатывают совместный проект по изучению воздействия марсианской гравитации на земные организмы. С этой целью предполагается в 2006 году запустить на земную орбиту космический аппарат, на борту которого будут находиться 15 мышей. Пустив аппарат по низкой орбите, ученые собираются создать в нем искусственную гравитацию, похожую на марсианскую — для этого он будет крутиться вокруг своей оси. Мыши проведут в аппарате пять недель, после чего они должны будут вернуться на Землю в спускаемом модуле. Ученые будут наблюдать за тем, как пониженная гравитация воздействует на организмы мышей — полученные данные помогут ученым предусмотреть возможные риски, связанные с негативным воздействием пониженной гравитации на организмы космонавтов при будущем полете на Марс.

Кроме того, ученые предполагают, что данный эксперимент, возможно, поможет бороться с такой болезнью, как остеопороз — люди, страдающие этим заболеванием, постепенно теряют костную массу — аналогичный эффект наблюдается и при воздействии на живые организмы пониженной гравитации.

Судью убийц Джинджича обвиняют в связях с мафией

Адвокаты обвиняемых в убийстве премьер-министра Сербии Зорана Джинджича потребовали отвода для председателя суда. По словам юристов, судья Марко Кляевич поддерживает контакты с белградской организованной преступной группировкой, конкурирующей с группировкой фигурантов дела об убийстве главы сербского правительства. Требуя отвода Кляевича, адвокаты приводили данные из ряда сербских СМИ, выходивших в декабре прошлого года. Согласно опубликованным материалам, судья использовал свое судебное положение, чтобы получить разрешение на ведение бизнеса для жены одного из лидеров белградской организованной преступности. "Вы опозорили все сербское правосудие и зародили недоверие к правовой системе", — заявил один из адвокатов.

С ЛЕНТЫ БИ-БИ-СИ

Саакашвили пробует «начать с чистого листа»

Вчера в Москву впервые прибыл с официальным визитом новый президент Грузии Михаил Саакашвили. Многие в России считают его откровенно прозападным деятелем. К тому же у российско-грузинских отношений непростая история и пока неясное будущее. Накануне визита в Россию Михаил Саакашвили заявил, что хочет "заложить положительную тенденцию для будущего развития отношений" между двумя странами. Невозможно за один день решить все накопившиеся проблемы, но можно и нужно начать обсуждать их, добавил грузинский президент.

С чего здесь начинать? Политолог Сергей Марков заявляет, что будь он на месте Саакашвили, начал бы с установления хороших личных отношений.

"Михаил Саакашвили хочет стать грузинским Путиным. Он намеревается по максимуму брать пример с российского президента, установить в стране порядок и решить многие проблемы", — полагает Марков.

По словам политолога, Саакашвили "начинает поднимать Грузию из той ямы, в которую ее загнало прежнее руководство, все эти многочисленные Шеварднадзе, бандиты, Гамсахурдия и прочие".

Саакашвили не раз заявлял, что не позволит никому извне, включая и Россию, диктовать, как дальше развиваться Грузии, но ее экономическое положение плачевно, и зависимость страны от той же России, прежде всего энергетическая — налицо.

Кстати, накануне визита в Россию Саакашвили публично отказался от технической помощи Международного валютного фонда, которая подразумевает следование указаниям МВФ в области экономической стратегии. Правда, новый грузинский президент попросил у МВФ продолжения кредитования и помощи в реструктуризации грузинского долга перед Парижским клубом.

Зазорно ли Саакашвили быть западником?

Многие в России считают Михаила Саакашвили прозападным деятелем, а потому пессимистически оценивают перспективы российско-грузинских отношений. Политолог Андрей Пионтковский придерживается иного мнения и утверждает, что "большинство наших комментаторов называют Саакашвили проамериканским, прозападным деятелем. Характеризуя таким образом лидеров наших соседей, мы как бы навязываем им выбор: или Россия, или Запад. Это совершенно неконструктивный и бесперспективный подход".

"Смешно им отказываться от своей ориентации на Европу, когда мы сами об этом все время говорим. И Россия, и Запад — этот подход был бы плодотворным и позволил бы России сохранить свои позиции в этом регионе", — считает Пионтковский.

Если стороны будут готовы к взаимным компромиссам, то тогда они смогут начать новую историю этих отношений с "чистого листа", как это предлагает Михаил Саакашвили.

«Отца пакистанской атомной бомбы» ждут новые допросы

Создатель пакистанской атомной бомбы Абдул Кадир Хан не получил полного прощения за продажу ядерных технологий Ирану, Ливии и Северной Корее. Находящийся под домашним арестом ученый может быть вызван для новых допросов. Расследование по его делу все еще продолжается. Прощение же, которое он получил от президента Первеза Мушаррафа, можно считать условным, так как оно было дано после телевизионного выступления, в котором Хан извинился за свои поступки.

Новые факты следствие собирается передавать в МАГАТЭ. В пакистанском МИДе журналистам сообщили, что доктор Хан сотрудничает с властями, и от его готовности продолжать это сотрудничество зависит то, какое наказание к нему применят.

НА ЖЫЦЦЁВЫХ СКРЫЖАВАННЯХ

Блакітная посцілка

На світанне яшчэ і не бралася, а Зіна Гамановіч была ўжо на нагах.

— Паспала б яшчэ, — адазвалася са свайго кутка стрыечная сястра Люба. Уся ноч прайшла ў трывозе. Відаць, нехта на станцыі ўзарваў цыстэрны з гаручым, бо так палымнела. Толькі нядаўна стала патухаць.

— Немцы цяпер будуць стаяць на ўсіх дарогах, асабліва на пераездзе. Цяжка табе будзе праехаць. Да таго ж яны на яўрэяў аблаву ладзяць. Цяжка будзе... — папярэдзіла Люба.

— Што ж зробіш, — прамовіла Зіна. — Не першы раз еду. Зімой цяжэй было, а цяпер — лета.

Яна і сапраўды часта наведвалася ў горад, што быў у якіх дзесяці кіламетрах ад іхняга сяла, прывозіла розныя прадукты і выменьвала тут на соль, вопратку.

Пакуль крыху паснедалі, запрэглі каня, неба ўжо заружавела. Зіна выехала са двара, і калёсы затарахцелі па бруку вуліцы, што вяла на ўскраіну горада, дзе пачыналася дарога да яе родных Ліжнікаў. Раптам убачыла на вуліцы нямецкую машыну. За рулём нікога не было, затое ў двары аднаго з дамоў гергеталі фашысты, чуўся жаночы енк, заходзілася ад плачу дзіця. Нечакана з двара выскачыла маладая яўрэйка. Яна падбегла да Зінінага воза і кінула туды нейкі пакунак.

— Хутчэй едзь адсюль, родненькая!... Зберажы яго, не аддавай немцам.

Сказаўшы гэта, яўрэйка кінулася ў суседні двор, а Зіна са страху сцебанула дубцом па кані. Ён што ёсць моцы панёсся па вуліцы.

За возам ніхто не гнаўся, і, выскачыўшы за горад, конь пайшоў павольна. Зіна яго не прыспешвала. Толькі цяпер яна ўспомніла пра пакунак, што ўкінула ў воз яўрэйка. Адхіліла блакітную посцілку, у якую ён быў закручаны, і ўбачыла смуглы тварык маленькага, гадкоў чатырох, хлопчыка. Ён быў такі спалоханы, што не прамовіў ні слова, нават не заплакаў.

Кабета зноў захіліла ражок посцілкі і са страхам падумала, што будзе з ёю, калі раптам гэты пакунак зацікавіць немцаў? Застрэляць і малога яўрэйчыка, і яе. А дома ж, у родных Ліжніках, старая хворая маці ды маленькі Уладзік, які і так пакрыўджаны лёсам, бо расце без бацькі. Зінка прыжыла яго ў дзеўках.

— Не дачакаюцца яны ні мяне, ні солі, — з трывогай думала маладзіца. — Можа, выпусціць гэтае дзіцянё і няхай ідзе, куды вочы глядзяць? Міну пераезд ды так і зраблю. У бліжэйшай вёсцы выпушчу на вуліцу. Хто-небудзь падбярэ, дагледзіць, — знайшла рашэнне.

Але, пад'язджаючы да пераезда, убачыла, што там сабралася шмат фашыстаў. Яны спынялі і пешых, і конных, абмацвалі вопратку, рыліся ў вазах. У Зіны памлелі рукі і ногі. Усё... стукала малаточкамі ў скронях кроў. — Усё...

Нядужымі ад страху рукамі яна выблытала з блакітнай посцілкі маленькага яўрэйскага хлопчыка і пасадзіла сабе на калені, а калі пад'ехала да пераезду, саскочыла з воза і падбегла да нямецкага афіцэра:

— Забяры, паночку, на дарозе падабрала, каб вам здаць, — і працягнула маленькага.

— Гут! — пахваліў немец. Ён узяў дзіцятка і кінуў яго ў кузаў грузавіка, што стаяў побач. Малы, відаць, аб нешта стукнуўся, бо моцна заплакаў.

— Гут! — зноў паўтарыў немец, паказваючы рукой, што Зіна можа ехаць.

Кабета ўжо далёка ад'ехала ад пераезду, а ў вушах усё яшчэ стаяў дзіцячы плач.

Дома яна нікому не расказала пра тое, што здарылася ў дарозе. На пытанне маці, адкуль у яе блакітная посцілка, сказала, што выменяла на бульбу.

Вайна рабіла сваю страшную справу: яна касіла людзей не толькі на франтах, але і ў вёсках. Захварэўшы на запаленне лёгкіх, неўзабаве памерла Зініна маці, а праз паўгода ўтапіўся ў вясковай сажалцы яе маленькі сынок. Быў ён тады акурат у такім узросце, як той яўрэйскі хлопчык. Зіна думала, што сэрца разарвецца ад гора і болю, што не зможа яна жыць на свеце адна, як былінка ў полі. Але час — найлепшы лекар. Гора было ўсюды, няшчаснымі былі ўсе, і маладзіца неяк звыклася са сваім становішчам, цягнула ў адзіноце нудныя і шэрыя, як шарачковая нітка, дні.

Вайна закончылася. У вёску пачалі вяртацца яе жыхары. Хто да хат, хто да папялішчаў. У Зіны хата ацалела, і яна адчувала сябе гаспадыняй. Мабыць, дзякуючы гэтай акалічнасці яна хутка знайшла сабе прымака: да суседа прыехаў франтавы сябар — бязрукі інвалід Сцяпан, якому не было куды падацца, бо ўсю сям'ю і сядзібу знішчылі немцы недзе аж пад Бранскам. Сусед пасватаў яму Зіну, і неўзабаве Сцяпан перанёс да яе свой фанерны чамадан і стары паношаны шынель.

Аднойчы, было гэта на другі год пасля вайны, яснай летняй раніцай Зіна павесіла на дварэ для прасушкі ўсё сваё багацце са старога, яшчэ мацярынскага, куфра: шарсцяныя хусткі, спадніцы, сувой палатна, посцілкі. Была сярод іх і тая посцілка, што некалі разам з хлопчыкам кінула ў воз маладая яўрэйка: па блакітным полі вытканы сінія васількі. Прыгожая, можна сказаць, шыкоўная рэч. Зіна не магла адарваць ад яе позірку.

— Што, дабром сваім любуешся? — спынілася ля варот Кацярына Мельнічыха з таго канца вёскі. Зіна аж падскочыла ад нечаканасці, нібыта яе засталі за ганебным заняткам.

— А ў нашым канцы ходзіць нейкая яўрэйка, — паведаміла далей Кацярына. — Сама маладая, а валасы ўсе сівыя. Пытае, ці не бачыў хто маленькага хлопчыка. Нібыта яна ў час вайны кінула яго ў воз нейкай жанчыне. Ні вёскі, адкуль тая жанчына, ні імя яе не ведае. Але ходзіць, пытае... Бедная. Хіба знойдзе яна дзіцятка пасля такой калатнечы. Тут дарослыя гінулі, як мухі, а то дзіцятка...

Ледзь дачакаўшыся, пакуль Кацярына адыдзе ад варот, Зіна зняла з плоту блакітную посцілку і памчалася з ёю ў хату. Зачыніўшы дзверы на засаўку (добра, што Сцяпана якраз не было), яна затаілася ў хаце. Потым падышла да печы, у якой яшчэ не патух жар, і кінула на яго посцілку. Блакітную тканіну адразу ж пабіла на чорныя плямы-прапаліны, а потым уся яна ўзялася полымем.

Зіна стаяла ля акна і праз шчыліну паміж паркалёвымі занавескамі сачыла за вуліцай, чакала, калі прыйдзе ў іхні канец вёскі тая яўрэйка. І дачакалася. Худая, з сівымі валасамі, што так не пасавалі да маладога твару, яна пільна ўглядалася ў Зініна дабро, што сушылася ў двары, потым адчыніла брамку і зайшла на падворак. Грукнула ў дзверы, але, убачыўшы, што яны замкнёны, зноў пайшла на вуліцу, азірнулася на сядзібу. Шукала сляды свайго сыночка... І не знаходзіла...

Яўрэйка павалі пайшла далей, а Зіна стаяла ў здранцвенні. Ёй стала страшна. І тады яна ўпершыню падумала, які подлы ўчынак здзейсніла, аддаўшы немцам такога маленькага хлопчыка. Яна ратавала сваё дзіця і маці, а дзе яны цяпер? Абое ляжаць у зямлі. Не ўратавала...

— Дагнаць яе, расказаць усю праўду! — Зіна памкнулася да дзвярэй і ўжо ўзялася за клямку.

— Не дарує... І ніхто мне не дарує, калі Бог не дараваў. Так і буду жыць у страху і ў вечным граху, — праносіліся ў галаве думкі. — Посцілку спаліла, а дзе, на якім вогнішчы спаліць памяць? Дзе знайсці лекі ад душэўных пакут, бо з імі ж прыйдзецца жыць да канца дзён?

Мінуў год. У адну з летніх раніц ад Зіны пайшоў Сцяпан. Жыццё ў іх не ладзілася, і ён сабраў свае небагатыя пажыткі ды накіраваўся на родную Браншчыну, дзе жыла адзінокая старая цётка. А праз некалькі дзён суседка паведаміла Зіне:

— Ці чула ты, тая яўрэйка, што летась хадзіла па вёсцы і шукала хлопчыка, звар'яцела?

— А дзе яна цяпер? — аж устрапянулася Зіна.

— Сядзіць на ўскрайку вёскі пад крыжам і размаўляе са сваім сыночкам. Відаць, уяўляе, што ён бегае каля яе і яна то шчаслівая смяецца, то расказвае яму нешта на яўрэйскай мове... Бедная, — гаротна прамовіла суседка. — Прападзе, бо, казалі, адна і засталася на ўсім белым свеце. А яшчэ Бог розум адняў.

І раптам нібы што падштурхнула Зіну:

— Не прападзе! — прамовіла цвёрда. — Я вазьму яе да сябе. Удзвюх будзем гора гараваць.

Яна рашуча пайшла ў канец вёскі да крыжа, дзе адзінока сядзела і смяялася свайму страчанаму шчасцю гаротная яўрэйка.

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ.

ЛЮБОПЫТНО

Прикинулся грузом

25-летний менеджер склада из Нью-Йорка отправил себя в качестве посылки на грузовом самолете. В качестве причины этого необычного поступка он назвал тоску по дому и нежелание платить за авиабилет до Далласа. Чарльз Маккинли проделал путь длиной в 2400 километров еще в ноябре прошлого года, будучи упакованным в ящик размером 106х91х38 сантиметров. Счет за доставку груза на сумму в 550 долларов был направлен транспортной компанией владельцу склада.

Груз был доставлен на грузовике в аэропорт после того, как кто-то помог молодому человеку закрыть ящик и оформить накладную. Маккинли повезло, что он летел в отапливаемой кабине грузового самолета, где поддерживалось нормальное давление. По его словам, у него был мобильный телефон. К тому же путешественник не взял с собой ни воды, ни еды.

После приземления в аэропорту Далласа посылку доставили его родителям в пригород, где Чарльз Маккинли вылез из ящика к изумлению доставившего груз водителя, который и сообщил о происшедшем в полицию. Суд приговорил Маккинли к штрафу в 1500 долларов и году тюрьмы условно. Кроме того, ему предстоит провести четыре месяца под домашним арестом.

Танцовщиц обвинили в подрыве дисциплины

Командование американских Вооруженных сил в Южной Корее обратилось к местным властям с просьбой запретить так называемые приватные танцы в ночных клубах, расположенных рядом с военными базами США. Непристойные танцы, по мнению армейского руководства, негативно влияют на состояние воинской дисциплины. Представитель 2-й пехотной дивизии американской армии, расквартированной на границе с Северной Кореей, назвал "приватные экзотические танцы" основной причиной недисциплинированного поведения военных и призвал владельцев ночных клубов запретить "любой физический контакт" между танцовщицами и военнослужащими.

Военные сообщили, что аналогичные меры, направленные на укрепление нравственности, предпринимаются и на других военных базах на территории США и за рубежом. Однако они отказались уточнить, что подразумевается под падением воинской дисциплины.

ВЫ ПРАСІЛІ РАСКАЗАЦЬ

Паедзем у Германію?

(Працяг. Пачатак у №19.)

2.Замуж за немца

Так, гэта верны шлях атрымаць грамадзянства Германіі. Той, хто ўзяў шлюб з грамадзянінам ФРГ, адразу атрымоўвае бестэрміновы від на жыхарства.

Трэба адзначыць, што з пачатку дзевяностых гадоў, калі апусцілася "жалезная заслона" і межы сталі больш адкрытымі, колькасць інтэрнацыянальных вяселляў стала расці. Што датычыцца Германіі, то немцы часцей пачалі заглядвацца на славянскіх прыгажунь з Расіі, Беларусі і Украіны. Колькасць шлюбаў з імі узрастае.

Але, атрымліваючы такім чынам грамадзянства Германіі, ці знаходзяць славянскія нявесты шчасце? Аналітыкі сцвярджаюць відавочнае: адны шлюбы шчаслівыя, другія — няўдалыя. Праўда, у іх высновах ёсць і цікавыя моманты, якія дарэчы ведаць нявестам і жаніхам з Усходу. Аб іх расказала ў студзені радыё "Нямецкая хваля". Вядома ж, не ўсе нашы чытачы рэгулярна слухаюць яго, таму я перакажу асноўны змест перадачы "Выйсці замуж за немца", у якой прааналізаваны дзве кнігі, што летась пабачылі свет.

Адну з іх напісала Тацццяна Акаменюк з горада Альдэнбург. Яна так і называецца: "Замужам за немцам". У ёй расказана пра тое, да чаго няпроста прызвычаіцца славяніну ў Германіі. "Немцы не дрэнныя, яны іншыя — піша Тацццяна. — У іх іншая сістэма каштоўнасцяў. Тое, што мы называем скупасцю, яны — беражлівасцю, што мы "стукачэством", яны — выкананнем грамадзянскага абавязку..."

Кніжку "Выйсці замуж за немца" напісала Тацццяна Розіна з Кёльна. Яна — філосаф па прафесіі. У свой час у Растоўскім універсітэце напісала дыплом на тэму "Маральнае рэгуляванне сямейных адносін". У Германіі, працуючы над кнігай, апытала многіх мужчын. Дарэчы, папрацавала ў шлюбным агенцтве і кансультацыйным пункце. Яна прыйшла да высновы, што больш за ўсё засмучае нашых жанчын у нямецкіх мужчынах адсутнасць "шырыні душы" і скваласць. Вядома, піша яна, немцы проста прывыклі лічыць свае грошы, яны ўсё разлічваюць наперад. Калі і за што заплаціць, калі ехаць у адпачынак, купіць новую машыну... І таму немец не прыйдзе з работы раптам з букетам кветак ці дарагім падарункам без прычыны, як гэта нярэдка бывае на Радзіме. Немец можа нават ганарыцца тым, што ўстрымаўся і не раскашэліўся на падарунак проста так.

Пры першым спатканні ён можа з гонарам заявіць, што прыехаў не на ўласнай машыне, а гарадскім транспартам, дзякуючы чаму сэканоміў пэўную суму. Маўляў, вось такі я беражлівы. Для славянскай жанчыны гэта нярэдка становіцца шокам: маўляў, сэканоміў на спатканні са мной пару еўра і яшчэ выхваляецца.

Аўтарка пыталася ў нямецкіх мужчын: ці не сорамна ім выстаўляць сябе такімі скваплівымі? Яны яе не разумелі і сцвярджалі: мы ж хацелі спадабацца, паказаць сябе з лепшага боку, што ўмеем эканоміць.

Сёй-той мяркуе, што, зыходзячы з прынцыпаў эканоміі, немцы шукаюць на Усходзе не жонку, а гаспадыню дома. Тацццяна Розіна абвяргае такое меркаванне. Работніцу па доме можна знайсці і ў самой Германіі, і каштаваць такая паслуга будзе нядорага.

Многія нямецкія мужчыны з сумам казалі, што нават пры моцным каханні руская жанчына, на жаль, ім не па кішэні. Бо яна прывозіць з сабой шэраг няпростых праблем. Яе трэба тут уладкаваць, а ёй — забраць сюды сваю маці, бясконца званіць па тэлефоне...

Чаму ж яны, такія розныя па менталітэце, ды цягнуцца адзін да аднаго? Розіна дае такі адказ: "Немцаў чаруе славянская цеплыня і пяшчота, а славянак — надзейнае плячо нямецкіх мужчын". Цікава, што многія немцы, у якіх не склаўся раз ці нават два шлюб з нашай жанчынай, усё роўна шукаюць чарговую жонку на Усходзе.

Так што нездарма філосафы сцвярджаюць, што прыцягваюцца менавіта супрацьлегласці.

Варта падкрэсліць, што, шукаючы мужа за мяжой, многія нашы жанчыны моцна рызыкуюць. Паведамленні многіх СМІ як нашых, так і замежных сведчаць, што можна трапіць у лапы гандляроў "жывым таварам" і замест чакаемага шлюбу аказацца ў бардэлі.

Не так даўно ў Берліне адбыўся працэс над эмігрантам з Украіны. Па даных следства ён займаўся вярбоўкай прастытутак з Украіны і Польшчы. На судзе выступіла адна ўкраінка. Яна расказала, што на Радзіме была настаўніцай. Абвінавачваемы выманіў яе за мяжу, абяцаў уладкаваць горнічнай. У Берліне яе згвалцілі, прымусілі стаць "жанчынай па выкліку", адбіралі амаль увесь заробак.

Толькі за адзін год праваахоўнымі органамі Германіі выяўляецца прыкладна 800 ахвяр такіх гандляроў. Каля 5 працэнтаў з іх яшчэ не дасягнулі паўналецця. Прычым выявіць такіх ахвяр вельмі складана. Так што на самай справе іх у некалькі разоў больш.

У асноўным "жывы тавар" паступае з Цэнтральнай і Усходняй Еўропы. Асабліва шмат — з Расіі, Літвы, Украіны. Хапае і з Беларусі. Вярбуюць іх сюды падманным шляхам. Дзяўчат пераконваюць, што яны будуць працаваць афіцыянткамі ці сядзелкамі каля пажылых людзей. А як прывозяць да месца прызначэння, дык прымушаюць быць прастытуткамі.

Цікавыя звесткі прыводзіць папулярны нямецкі штотыднёвік "Шпігель". Ён сцвярджае, што 70 працэнтаў ахвяр такога бізнесу — жанчыны з краін Усходняй Еўропы. Згодна з даследаваннем Савета Еўропы, за мінулыя дзесяць гадоў прыбытак арганізатараў перапраўкі "жывога тавару" праз межы вырас у 4 разы. Цяпер у іх руках у Еўропе знаходзіцца прыкладна паўмільёна жанчын, якія займаюцца прастытуцыяй. У год яны прыносяць сваім гаспадарам каля 13 мільёнаў еўра прыбытку.

Такім чынам, існуе цэлая добра адладжаная сістэма падпольнага бізнесу па гандлі людзьмі — вярбоўка, перапраўка праз межы і продаж ахвяр у публічныя дамы. Жанчына, якая шукае дарогу да лепшай долі ў замежжы, даволі лёгка можа трапіць у сетку дзялкоў заганнага бізнесу. А выпутацца з яе амаль немагчыма. Часопіс "Шпігель" піша, што, на жаль, нават некаторыя паліцаі, якія расследуюць справы па прастытуцыі, самі робяцца кліентамі такіх паслуг. На якую абарону можна разлічваць ад іх? Становішча пагаршаецца і ад таго, што многіх паліцэйскіх перакідваюць адсюль на барацьбу з тэрарызмам.

Чытач можа сказаць: але ж многія едуць, і некаторыя някепска ўладкоўваюцца, будучы нават нелегаламі. Так, ёсць і такія. Аб іх раскажу ў заключнай публікацыі. Пакуль жа адзначу, што Германія стала другой пасля ЗША краінай па колькасці замежных грамадзян, абышоўшы Англію і Японію. Тут ёй няма роўных у Еўропе. Хаця, калі браць працэнтныя суадносіны да карэннага насельніцтва, дык замежных грамадзян больш за ўсё ў Люксембургу і Швейцарыі. Лепш уладкавацца ў Еўропе спецыялістам па інфарматыцы, біятэхналогіі, ахове здароўя, выхаванні і рабоце з дзецьмі. У Італіі і Грэцыі можна адшукаць працу на фермерскіх гаспадарках, у Партугаліі і Англіі — на будоўлях і ў сферы па доглядзе хворых і пажылых.

Іван МАКАЛОВІЧ.

(Заканчэнне будзе.)

П'еса на конкурс

На конкурс п'ес, які праводзіцца пад дэвізам "Дзень Перамогі" і прысвечаны тэме Вялікай Айчыннай вайны, ужо праслана больш за 10 твораў.

Конкурс быў абвешчаны ў кастрычніку 2003 года Міністэрствам культуры Беларусі і працягнецца да 25 красавіка. П'есы прымаюцца да 15 сакавіка.

Паводле слоў галоўнага спецыяліста ўпраўлення мастацтваў міністэрства Вацлава Валадзько, на конкурс прымаюцца шматактныя п'есы або інсцэніроўкі паводле твораў беларускіх драматургаў для драматычных тэатраў. Для ўладальніка першай прэміі ўстаноўлены грашовы прыз у памеры 165 базавых велічынь (цяпер адна базавая велічыня складае 17.500 рублёў). Для дзвюх другіх прэмій — па 125 базавых велічынь, для трох трэціх — па 100 базавых велічынь. Устаноўлены і іншыя заахвочвальныя прэміі рознага ўзроўню.

У конкурсе разам з моладдзю плануюць браць удзел і прызнаныя мэтры. Аднак асаблівая надзея ўскладзена менавіта на творчую моладзь.

П'есы-лаўрэаты будуць прапанаваны тэатрам для пастановак, частку іх плануецца падтрымаць дзяржаўным заказам. Апрача таго, будзе выдадзены зборнік п'ес, паведаміў В.Валадзько.

Юлія ЦЯЛЬЦЕЎСКАЯ.

ПРЫХОДЗЬЦЕ!

Паэт і лампада

Паважанае спадарства! **Людміла Паўлікава і Алесь Камоцкі** запрашаюць вас на сустрэчы "ПАЭТ І ЛАМПАДА", якія адбудуцца:

15 лютага ў Бібліятэцы імя Янкі Купалы, пачатак а 12-й гадзіне;

20 лютага ў Чырвоным касцёле, пачатак а 19-й гадзіне;

6 сакавіка ў Палацы моладзі, пачатак а 15-й гадзіне.

Уваход вольны.

Калі жыццё не на радасць

Сумніўную славу лідэра краіны па колькасці самазабойстваў атрымала, згодна са статыстыкай, Віцебшчына, дзе ў 2003 годзе добраахвотна рассталіся з жыццём 622 чалавекі. Гэта азначае, што самагубствы ў вобласці адбываліся кожныя 12 гадзін — па два на суткі.

Сярод самазабойцаў — не адны абяздоленыя — псіхічна хворыя, алкаголікі або асобы, даведзеныя да адчаю нішчымніцай. Ахвярамі суіцыду сталі людзі розных узростаў — ад школьнікаў да пенсіянераў, розных прафесій і сацыяльнага становішча — ад беспрацоўных да дырэктараў буйных прадпрыемстваў, ад шэраговых салдат да заслужаных генералаў. Розныя і спосабы развітання з жыццём: адны выбіраюць атруту, другія — кулю або вяроўку, трэція сягаюць уніз з высокіх паверхаў.

Сярод рэгіёнаў вобласці першынство па самазабойствах утрымлівае Віцебск: тут за год пакончылі з жыццём 118 чалавек — на 18 больш, чым год таму. Страшная статыстыка зніжае напружанасць па меры шчыльнасці насельніцтва: у Оршы летась было 43 выпадкі самагубства, у Навапалацку — 38, у Полацку — 27.

Найлепшае становішча — ва Ушацкім раёне, дзе ў 2003 годзе скончылі самагубствам два чалавекі — у пяць разоў менш, чым за год да таго.

Безумоўна, у кожнага самазабойцы свая прычына для ракавога рашэння, але нельга не прыйсці да высновы, што гэтая з'ява — прыкмета нездаровага грамадства.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

МАЛАВЯДОМЫЯ СТАРОНКІ ГІСТОРЫІ

Так і будзем славіць тырана?

Аб тым, што рабска-лакейскае ўслаўленне Сталіна набыло не менш пачварны змест пасля яго смерці, чым пры жыцці, засведчыў адзін з папулярных расійскіх часопісаў у адзінаццатым нумары за мінулы год. Аказваецца, пасля пахавання "правадыра ўсіх народаў" на імя сакратара ЦК КПСС М.С.Хрушчова паступіла чарговая зводка прапаноў савецкіх грамадзян па ўвекавечанні памерлага, для якіх ён па-ранейшаму заставаўся "вялікім і мудрым". Найболей адметнымі ў той зводцы былі прапановы перайначыць Грузінскую ССР у Сталінскую ССР, СССР — у Саюз Сталінскіх Сацыялістычных Рэспублік, а горад Маскву — у горад Сталін... І хоць да знакамітага ХХ з'езда КПСС, на якім быў развенчаны культ асобы "бацькі народаў": яшчэ быў час. Мікіту Сяргеевічу хапіла розуму (а ведаў ён тады аб злачынствах правадыра нямала), накіраваць тыя прапановы ў архіў.

На жаль, дух Сталіна і праз паўвека пасля яго смерці яшчэ канчаткова не выветрыўся з многіх старэчых партыйных галоў. Варта прыгадаць хаця б перадачу па БТ 7 лістапада 2003 года з Мінска, калі ў калоне камуністаў крычала немаладая жанчына з вялізным партрэтам Сталіна ў руках. І ні адзін міліцыянт нават не спыніў яе...

Між іншым, у Германіі шэсце па вуліцах з партрэтам Гітлера і знакам свастыкі караецца вялікім грашовым штрафам альбо турэмным зняволеннем. Нам бы пераняць разумныя захады па выкараненні духу таталітарызму.

Алесь ВОЛАТ.

г.Слуцк.

Народная Воля
11 ЛЮТАГА 2004 г.

КОМАНДИРОВКА

Столица наркомании

Когда попадаешь в Светлогорск, белорусскую "столицу наркомании", ощущаешь это уже в гостинице — в каждом номере типично провинциального отельчика висит плакат "Будущее без СПИДа" вместе с памяткой о том, какими путями передается эта смертельная болезнь. Тут же еще одно наглядное пособие — с изображением презерватива и надписью "12 секунд, потраченных на предохранение, могут спасти жизнь".

Чтобы разобраться в ситуации и получить более-менее объективную картину происходящего в Светлогорске, я не только встретился с больным СПИДом (беседа с которым была опубликована в №15 за текущий год), но и решил поговорить с людьми, которые по долгу службы занимаются проблемой СПИДа и наркомании в этом городе, — с врачом, милицейским начальником, руководителем общественной организации и военкомом, а также посетить пункт обмена шприцев.

*Сегодня на вопросы корреспондента "Народной воли" отвечают врач-инфекционист Светлогорской районной поликлиники **Дмитрий ПАДУТО** и военный комиссар Светлогорска и Светлогорского района полковник **Василий КАЦУБО**.*

Дмитрий ПАДУТО, *врач-инфекционист Светлогорской районной поликлиники:*

«Нужно уметь сказать «Нет!»

— Дмитрий Сергеевич, как идет борьба со СПИДом?

— Относительно успешно. Раньше у нас боролись с этой чумой XX века исключительно 1 декабря (Всемирный День борьбы со СПИДом. — А.С.). Можно подумать, в другие дни с ним бороться не надо. Слава Богу, ситуацию удалось переломить...

— Пик ВИЧ-инфекции пришелся в Светлогорске, насколько я знаю, на 1996 год...

— Скорее, в 1996 году было наиболее массовое выявление заболевания. Но для этого были объективные причины: первые ВИЧ-инфицированные в республике, которых выявили в Минске, были из Светлогорска. Поэтому именно в нашем городе решили сделать более-менее объективный срез. И получили реальную цифру — более 700 человек, инфицированных ВИЧ. Потом эта цифра постепенно снижалась — вплоть до 2000 года. Сейчас наметился небольшой рост. В прошлом году, например, было выявлено 114 случаев.

— С чем, на Ваш взгляд, связано снижение количества ВИЧ-инфицированных?

— Во-первых, из-за того, что стало проводиться очень большое количество общественных мероприятий с агитацией против СПИДа. Во-вторых, улучшилась профилактика. Информационная кампания дала свой результат: наличие знания начало вызывать у граждан определенные стандарты поведения. Если раньше среди наркоманов и ВИЧ-инфицированных в Светлогорске было много подростков, то на сегодняшний день подростков практически нет. Есть одна девочка, но она уже не подросток, ей недавно исполнилось 18 лет.

Работа ведется большая, но есть в этом всем маленький нюанс. И это проблема не только Светлогорска, но и всей страны. Многие изначально увязывают проблему ВИЧ-инфекции исключительно с наркопотребителями, и, соответственно, формируют у населения мысль, что только наркоман может заразиться, а я, мол, хороший парень, наркотики не употребляю — мне, мол, СПИД не грозит.

— Это не так?

— Конечно. Во всем мире СПИД преимущественно передается половым путем. Мы не исключение. Передача заболевания путем заражения через кровь доминирует в основном в России, в странах Юго-Восточной Азии и в некоторых странах Латинской Америки. И если наркопотребители здесь, в Светлогорске, по сути, открыли ворота СПИДу, то теперь его распространяют главным образом те, кто не является сторонником безопасного секса.

— Какое соотношение в Светлогорске ВИЧ-инфицированных наркоманов и ненаркоманов?

— ВИЧ-инфицированных наркоманов, то есть лиц, которые имеют диагноз в соответствии со стандартами наркомании, у нас не так уж и много — около четырехсот. В этом есть своя специфика. Наркоман — это человек, который потребляет наркотики в той или иной степени систематически. А есть люди, которые один-два раза попробовали и потом в силу разных причин их бросили — из-за того, что СПИД у человека нашли, испугался и т.д. Таких примерно 1200. То есть всего 1600 инфицированных, в той или иной степени употребляющих наркотики. Остальные ВИЧ-инфицированные — а это еще около двух тысяч человек — заразились половым путем. В последние годы мы имеем такую тенденцию: половина заразилась через иглу, половина — через секс.

— А понимают ли потенциальные жертвы ВИЧ-инфекции, что секс без презерватива так же опасен, как и наркотики?

— Я думаю, многие этого не понимают. И если наркопотребитель потенциально готов к тому, что может "схватить" ВИЧ-инфекцию, то многие ненаркоманы недооценивают опасность заражения половым путем. Когда ко мне приходит молодая беременная женщина, которую заразил друг, "забывший" предупредить ее о своей ВИЧ-инфекции, и зараженной оказывается не только сама женщина, но и ее ребенок, — это уже настоящая трагедия. А те проститутки, которые стоят у нас на улице и которые практически все ВИЧ-инфицированы? Ведь их "услугами" пользуются отнюдь не транзитные водители и не пассажиры. К ним обращаются в основном, несмотря на наличие, как вы говорите, сотен антиспидовских плакатов в Светлогорске, местные жители. Об этом мне говорили сами проститутки, когда обращались за помощью. Вот этого я не понимаю. Страшась СПИДа, люди боятся взяться за поручень в автобусе, но не боятся заниматься сексом с незнакомым человеком без презерватива. Нонсенс!

— Вы консультируете ВИЧ-инфицированных и больных СПИДом. Многие ли из них умирают?

— Многие. Всего от разных заболеваний, сопровождающих ВИЧ-инфекцию, умерло 187 человек. Средний возраст умерших — около 30 лет. То есть примерно 10% ВИЧ-инфицированных в Светлогорске уже умерли.

— По каким причинам, кроме СПИДа, умирают ВИЧ-инфицированные?

— Причины разные. И криминальные, и бытовые, от передозировки наркотиков умирают, и суицид имеет место. К сожалению, цифра смертей непосредственно от СПИДа и сопутствующей патологии в последние годы возрастает. Если в 1996 году таких случаев было всего два, то в прошлом году их уже 58. И, я думаю, количество погибших от СПИДа не только в Светлогорске, но и по всей Беларуси, будет только расти.

— Среди историй жертв СПИДа припоминается ли Вам какая-нибудь наиболее шокирующая своей трагичностью?

— Все истории трагичны и шокируют. Уже тот факт, что умирают молодые люди, — сам по себе трагичен. Я знаю историю, когда в молодой семье оказались ВИЧ-инфицированы все — и отец, и мать, и ребенок. Отец уже умер от СПИДа...

— Получают ли ВИЧ-инфицированные стационарную помощь?

— В основном они находятся дома. Технология оказания медицинской помощи, согласно соответствующим директивным документам, такая: и с позиции экономической, и с позиции здравого смысла принять решение не выделять специальную медицинскую структуру для оказания медицинской помощи ВИЧ-инфицированным. Они получают эту помощь на общих основаниях. Если у них появляются клинические проявления, конечно, ими занимается инфекционист. На мой взгляд, ситуация за последние два года в этом плане улучшилась.

— Но ведь Вы сказали, что умирать стало больше ВИЧ-больных.

— Ситуация улучшилась вот в чем: мы сейчас можем систематически осуществлять мониторинг состояния здоровья ВИЧ-больных, то есть можем посмотреть состояние их иммунной системы, посмотреть объем циркулирующего количества вируса в крови и т.д. Группу пациентов, которые нуждаются в таком обследовании, мы посылаем в область, получаем результаты, анализируем.

Я не могу сказать о ситуации в других районных центрах Беларуси, но, начиная с лета прошлого года у нас, в Светлогорске, больные получают дорогостоящую специфическую антивирусную терапию. Если у нас есть возможность, то мы этих людей лечим. Дальше, я думаю, число получающих помощь будет только увеличиваться. И здесь речь идет не о количестве, а о качестве получаемой помощи — не только о специфическом, сдерживающем СПИД лечении, но и об обследовании больных на ряд патологий, которые проявляются у ВИЧ-инфицированных. А при этих патологиях уже вполне реально купить лекарство в аптеке, получить соответствующий курс лечения.

— Изменилось ли количество наркоманов в Светлогорске за последние годы?

— Я думаю, что их стало меньше. На этот счет есть соответствующая статистика.

— Их стало меньше из-за того, что развернута широкомасштабная общественная кампания против наркотиков, или потому, что они просто умирают от СПИДа?

— Оба фактора, которые Вы назвали, имеют место.

— Почему, на Ваш взгляд, именно в Светлогорске вспыхнула ВИЧ-трагедия?

— Потому что в Светлогорске сделали объективный диагностический срез. Вот и все. Я думаю, что если провести подобные исследования в других городах Беларуси, в том числе в столице, то там ситуация с ВИЧ-инфекцией окажется не лучшая. Я не верю, что в двухмиллионном городе, каким является Минск, только семьсот ВИЧ-инфицированных...

— Известны ли Вам каналы поставок наркотиков в Светлогорск?

— Во-первых, сырье для опия — мак — выращивают и здесь, убеждая правоохранительные органы, что это дикорастущий мак. Во-вторых, это поставки опиумного экстракта из Украины, Средней Азии. За последнее время несколько изменилась технология поставок: раньше это был просто мак, поэтому наркотик был дешевый, теперь везут опиумный экстракт в бутылке от кока-колы — он имеет примерно такой же цвет. Многие специалисты, кстати, связывают вспышку ВИЧ-инфекции в 1996 году с привозом инфицированного опиумного экстракта предположительно из Украины, из-под Николаева...

— Что бы Вы хотели могли сказать тем, кто собирается пробовать наркотики в первый раз и потом "по своей воле бросить"?

— Нужно просто уметь сказать "Нет!". Это касается не только наркотиков, но и никотина, алкоголя. Пусть даже тебе навязывает наркотики близкий друг, просто скажи: "Нет! Это не мое!"

Дмитрий Падуто.

— Дмитрий Сергеевич, через Вас ежедневно проходит много ВИЧ-инфицированных больных. А Вы сами не боитесь заразиться этой смертельной инфекцией?

— Нет, не боюсь. ВИЧ-инфекция, как известно, передается только тремя способами — путем попадания в кровь, половым путем и от матери ребенку. Я с ВИЧ-инфицированными не сплю, не колюсь и беременеть от них тоже не собираюсь...

Василий КАЦУБО, *военный комиссар Светлогорска и Светлогорского района, полковник:*

«Наркоманов в армию не призывают»

— Есть список заболеваний, по которым мы не призываем молодых людей на действительную военную службу. Наркоманы входят в этот перечень. Мы не имеем права призвать наркомана в армию. Тем более что сейчас у нас переизбыток призывных ресурсов. Проблемы такой, чтобы их куда-то отправлять, тем более в армию, в Светлогорске нет.

— Не кажется ли Вам, что в таком случае для молодого человека призывного возраста наркомания может стать поводом "закосить" от армии?

— За семь лет работы здесь я вспоминаю только один подобный случай: лет пять назад один призывник пытался симулировать свое пристрастие к наркотикам. Ну и что? Отсидел полтора года в тюрьме за это...

***

На этом месте диктофонная запись откровений товарища полковника прерывается. По странной причине военком вдруг решил поинтересоваться названием газеты, которую я представляю. Услышав взрывоопасное словосочетание "Народная воля", полковник вдруг нервно заерзал в своем кресле. Что-то сообщил мне про некий поименный список аккредитованных при Министерстве обороны журналистов, которым можно предоставлять информацию. А потом с криком "Мне неприятности не нужны!" фактически выставил вашего покорного слугу из своего кабинета. Присутствующий при этом его помощник, подполковник, воскликнул: "Народная воля"? Так эту ж оппозиционную газету президент запретил!"

Вот так, ни больше ни меньше. Оказывается, наличие журналистского удостоверения — у нас еще не разрешение задавать вопросы государственному служащему.

В этой связи мне вспомнился недавний визит в Швецию: там действует закон, согласно которому ЛЮБОЙ государственный чиновник, в том числе военный, ОБЯЗАН предоставлять информацию, касающуюся его служебной деятельности, журналисту ЛЮБОГО средства массовой информации.

Но Василий Владимирович Кацубо, видимо, забывает, что Швеция — это не планета Марс, а не очень далекое европейское государство. Как и то, что "Народная воля" — не орган оппозиции, а просто независимая демократическая газета. Газета, доносящая людям правду. В том числе и о ситуации со СПИДом в Светлогорске.

Александр СИЛИЧ.
Фото автора.

Светлогорск—Минск.

(Окончание следует.)

Злачынца параніў міліцыянера

У Клімавічах (Магілёўская вобласць) злачынца нанёс работніку міліцыі тры ўдары нажом.

Як паведамілі БелаПАН у прэс-службе аб'яднання "Ахова" пры МУС, ноччу 7 лютага ў адной са сталовак горада спрацавала сігналізацыя. На месца выехала група затрымання гарадскога аддзела аховы, якая ўбачыла ў сталовай выстаўленую шыбу. Калі аднаму з міліцыянераў падалося, што за бліжэйшымі сумётамі нехта хаваецца, злачынца кінуўся наўцёкі. Як толькі супрацоўнік аховы наблізіўся да падазронага, той раптам нанёс яму ўдар нажом у вобласць грудной клеткі. Каб не бронекамізэлька, наўрад ці супрацоўніку аховы ўдалося б ухіліцца ад другога ўдару, які быў нанесены ў падпахавую вобласць. Падчас барацьбы трэці ўдар нажа быў ужо ў вобласць сцягна. Пасля гэтага злачынца зноў кінуўся наўцёкі. Адчуўшы, што страчвае прытомнасць, міліцыянер паспяшаўся звязацца з напарнікам па рацыі. Ужо праз хвіліну па "трывозе" быў падняты ўвесь асабовы склад аддзела аховы.

У выніку аператыўна-вышуковых мерапрыемстваў злачынца, якім аказаўся 24-гадовы рабочы мясцовага райспажыўсаюза, быў затрыманы ва ўласным доме.

У дачыненні да яго заведзена крымінальная справа.

Андрэй АЛЕКСАНДРОВІЧ.

11
лютага

СЕРАДА
Усх. 7.40 Зах. 17.09
Даўж. дня 9.29
Апошняя квадра
13 лютага

Урач будзе лячыцца ад сквапнасці. У турме

Адразу дзве крымінальныя справы ўзбудзіла Аршанская пракуратура ў адносінах да аднаго чалавека — урача-дэрматавенеролага раённай бальніцы.

Першая справа ўзбуджана ў сувязі з тым, што згаданы лекар у сваім службовым кабінеце шляхам вымагальніцтва атрымаў ад мясцовай жанчыны ў якасці хабару 30 тысяч рублёў за допуск да працы поварам у дзіцячым садку. Неўзабаве гэты ж урач зноў "засвяціўся" на хабары: за 150 тысяч рублёў незаконна выдаў свайму пацыенту бюлетэнь аж на 30 дзён. Следчы пракуратуры, які вёў абедзве справы аб хабарніцтве медыка, днямі перадасць іх у суд Аршанскага раёна.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

ЭКСКЛЮЗІЎ

Сяргей СТАСЬ:

«Смак беларускага піва не пераблытаю ні з чым...»

Абаронца хакейнай зборнай Беларусі Сяргей Стась даволі даўно ўваходзіць у лік беларускіх хакейных легіянераў. Зараз Сяргей гуляе ў Германіі за "Фрайбург". Але пры першай магчымасці ён, як і пераважная большасць легіянераў, імкнецца наведаць радзіму. Апошняй падставай для гэтага стала выступленне зборнай на заключным этапе "Еўрапейскага хакейнага выкліку", які праходзіў у Мінску.

Адразу пасля заканчэння турніра Сяргей ветліва пагадзіўся даць інтэрв'ю "Народнай волі".

— Сяргей, давайце па гарачых слядах падвядзём вынікі турніра...

— На мой погляд, мінскі этап "Еўрапейскага хакейнага выкліку" ўдаўся. Для зборных, якія ўдзельнічалі ў турніры, гэта добрая гульнявая практыка, для трэнерскіх штабаў праведзеныя сустрэчы былі карыснымі ў сэнсе ўнясення пэўных карэктываў пры далейшай працы са зборнымі. Здаецца, і балельшчыкі не павінны быць расчараванымі. Да нашай апошняй сустрэчы з украінцамі было невядома, хто пераможа. І сустрэча з нашымі паўднёвымі суседзямі атрымалася вельмі напружанай.

— Менавіта з-за напружання ў матчы з Украінай на лёдзе часцяком узнікалі бойкі?

— Так. Кожны хакейны матч, у якім сустракаюцца больш-менш роўныя сапернікі, — гэта своеасаблівая гульня нерваў. Хтосьці кагосьці падштурхнуў, зачапіў... Калі нервы не вытрымліваюць — пачынаецца высвятленне адносін з дапамогай кулакоў. Але нічога асаблівага ў гэтым няма, хакей — мужчынская гульня. Я вельмі рады, што зборная Беларусі выйграла "Еўравыклік". Дарэчы, парадавала наша моладзь — перспектыўныя хлопцы. Хаця, шчыра кажучы, раней прозвішчы некаторых маладых хакеістаў не чуў.

— Сяргей, у адрозненне ад зборнай Беларусі, справы вашага "Фрайбурга" ў чэмпіянаце Германіі, мякка кажучы, не ўражваюць...

— "Фрайбург" толькі першы сезон гуляе ў мацнейшым дывізіёне нямецкага хакея — DEL-лізе. Сказаць па праўдзе, дык каманда не збіралася выходзіць у кампанію мацнейшых...

— Чаму?

— Кіраўніцтва каманды палічыла, што "Фрайбург" да гэтага проста не гатовы. Пасля перамогі ў першым дывізіёне палова каманды перайшла ў іншыя клубы... Аднак балельшчыкі настаялі на тым, каб каманда заявілася ў DEL-лігу. Яны нават выставілі своеасаблівы ультыматум: калі "Фрайбург" не будзе гуляць у эліце, то і попыту на сезонныя абанементы на гульні з удзелам каманды не будзе...

— Няўжо ім футбола не хапае?

— Канешне, футбол у Германіі — від спорту №1. Справы футбольнага "Фрайбурга" ідуць лепей, чым у нас, але і хатнія сустрэчы хакейнай каманды *(пасля 43 сустрэч "Фрайбург" набраў 19 ачкоў і займае апошняе месца. —* **В.Г.)** карыстаюцца папулярнасцю ў аматараў спорту. На кожным матчы Лядовы палац, які разлічаны на 5000 гледачоў, забіты пад завязку.

— Мяркуючы па ўсім, і фінансавая база клуба пакідае жадаць лепшага...

— Так. Хаця ў бытавым сэнсе ніякіх праблем няма. Кіраўніцтва "Фрайбурга" прадаставіла мне японскі аўтамабіль "Нісан", на якім я зараз і езджу. Дарэчы, спонсарам хакейнага "Фрайбурга" з'яўляецца піва "Ротхаус".

— Ну і як Вам нямецкае піва?

— Канешне, пакаштаваць гэты напой магу, але да ліку піваманаў не адношуся.

— А калі параўнаць нямецкае піва з беларускім — на чыім баку перавага?

— О, смак беларускага піва я не пераблытаю ні з чым! Нават калі побач паставяць куфлі з тысячай іншых гатункаў гэтага бурштыннага напою. *(Смяецца).*

— Сяргей, а што прадстаўляе сабой горад Фрайбург?

— Прыгожы горад. Шмат зеляніны, разнастайная архітэктура, у наваколлі горада — горы. На адлегласці трыццаці кіламетраў — Францыя, у сарака кіламетрах ад Фрайбурга — Швейцарыя. Дарэчы, часцяком выязджаем у гэтыя краіны за харчовымі і прамысловымі таварамі. Там проста выбар багацейшы.

— А чым займаецца ў Германіі Ваша жонка?

— Марыя даглядае мяне і сына. Дарэчы, не так даўно мая жонка з'ехала з Германіі на 3 тыдні ў Мінск, каб здаць сесію. Яна студэнтка універсітэта фізкультуры. І я застаўся з сынам адзін. І, скажу я вам, каб належным чынам даглядаць дзіця, патрэбна вельмі шмат часу: і ежу прыгатаваць, і ў школу адвезці...

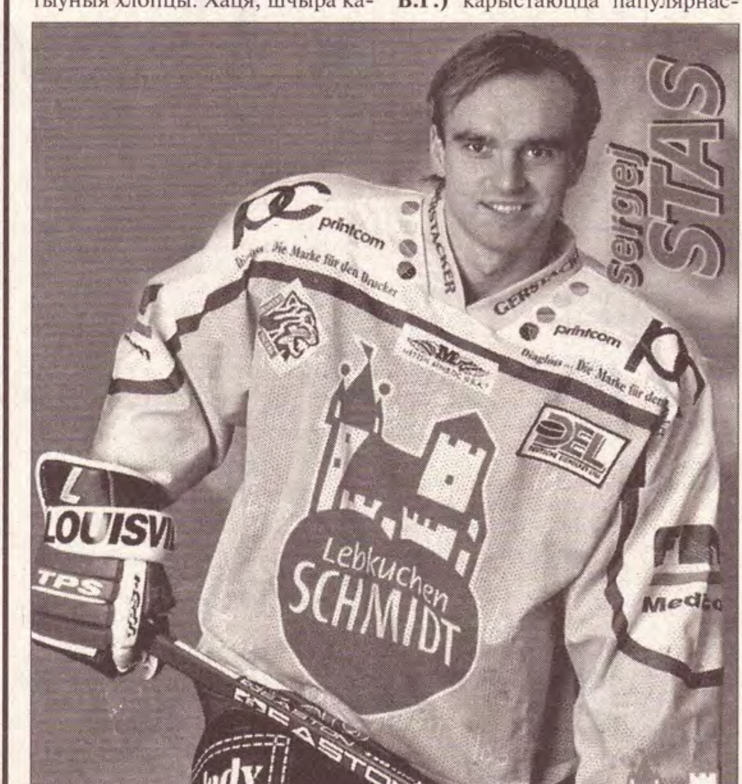
— Наколькі я ведаю, Ваш сын Сяргей таксама займаецца хакеем.

— Ён гуляе ў мінскім "Юнацтве" за хакеістаў 1991 года нараджэння. Гэтую каманду трэніруе Ігар Філін. Але зараз сын знаходзіцца разам з намі ў Германіі. Тут ён таксама гуляе ў хакей. Выступае за свой узрост, а таксама за дзве каманды, дзе гуляюць хакеісты, старэйшыя за Сяргея.

— Хочацца верыць, што Стася-малодшага чакае ўдалая хакейная кар'ера ў галоўнай камандзе краіны. Але ж пакуль слова за Вамі...

— Вы пра першынство свету ў Осла? На сто працэнтаў упэўнены, што зборная Беларусі выйграе турнір у першым дывізіёне і вернецца ў эліту сусветнага хакея!

Віталь ГАРБУЗАЎ.

Среда, 11 февраля

БТ

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00 Новости.
07.05, 08.10 "Доброе утро, Беларусь!".
08.45, 12.10, 14.45, 00.05 "Моя страна".
09.05, 19.05 Сериал **"Мисс Марпл".**
10.10, 20.05 "Самозванцы-3". Сериал.
11.10, 17.35 "Скарлетт". Сериал.
12.25 Мелодрама **"Поезд до Бруклина".**
14.05 "На перекрестках Европы".
15.15 Биатлон. Чемпионат мира.
17.05 Сериал **"Неугомонный Диди".**
18.30 "Кстати".
21.00 "Панорама".
21.50 "Белорусские софиты Клары Лучко".
22.00 Триллер **"Яма".** (Великобритания, 2001 год).
23.50 "Чемпионы. Наталия Цилинская".

ОНТ

07.00 "Наше утро".
09.00, 18.00, 20.30, 22.55 Наши новости.
09.05, 19.10 "Земля любви, земля надежды". Сериал.
09.50, 22.00 Сериал **"Следующий" ("NEXT-3").**
10.40 "Не только о футболе".
11.00 "Дом".
11.45 Дисней-клуб.
14.45 "Город женщин".
15.40 Сериал **"Берег мечты".**
16.30 "Угадай мелодию".
16.55 "Большая стирка".
18.10 "Дом".
20.00 Время.
21.00 Сериал **"Моя граница".**
23.05 Тайны века.
23.45 "Брачные игры животных".

РОССИЯ

07.45, 19.55 Сериал **"Подари мне жизнь".**
08.50 "Короткое замыкание".
09.50, 23.15 Вести.
Дежурная часть.
10.00, 19.00, 16.00 Вести.
10.30, 19.30 Местное время. Вести—Москва.
10.50 "Что хочет женщина".
11.50, 21.00 Сериал "Вокзал".
16.10 Сериал **"Кобра. Антитеррор".**
17.00 Сериал **"Спас под березами".**
17.55 Сериал **"Тайны следствия-2".**
19.50 Спокойной ночи, малыши!
22.00 Вести+.
22.20 "Последний солдат. Афганистан".
23.30 Фильм **"Контракт со смертью".**

ЛАД

06.30 Euronews.
Техническая профилактика с 08.00 до 14.00
14.00, 20.00 Новости.
14.10 Мультиклуб.
15.05 Сериал **"Зеркало, зеркала".**
15.25 "Не зевай!".
15.35 Тележурнал "Бум".
16.05 "Притча про мышь". Мультфильм.
16.20 "Неизвестный Наполеон". Сериал.
16.55 Худ.фильм **"Пешка".**
17.25 "Росчерк времени".
17.40 Сериал **"Записки о Шерлоке Холмсе".**
18.30 "Между нами, женщинами".
18.50 Кинодилогия **"Наше призвание".**
20.15 Колыбельная.
20.30 "Дела семейные".
21.15 Сериал **"Грешная Анхелика".**
22.05 Сериал **"Проклятый уютный дом".**

НТВ

09.00, 11.00, 16.00, 18.00 Сегодня.
09.25 Кулинарный поединок.
10.15 "Страна советов".
11.35 Детектив **"Особо опасные...".**
14.35 "Принцип домино".
16.30 Сериал **"Она написала убийство".**
17.35 Протокол.
18.40, 22.50 Сериал "Стилет".
19.50 Сериал **"Я все решу сама".**
21.00 Страна и мир.
21.35 Красная стрела.
21.45 Сериал **"Без следа".**

СТВ+RenTV

06.10, 18.00 "Минщина. Люди, события, факты".
06.25, 15.40 "Пауэр рейнджерс, или Могучие рейнджеры в космосе". Сериал.
06.50 "Близнецы судьбы". Мультсериал.
07.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 "24 часа".
07.50, 20.00 "СТВ-спорт".
08.05, 20.15 "Минск и минчане".
08.20, 23.05 "Технология".
08.30 Приключенческий фильм **"Талисман".** (Китай, 2003 год).
10.15 "Автопанорама".
10.35 "Закон и криминал".
10.50 "Дикая планета".
11.30 "Горячий лед".
12.00 "Час суда".
13.00 "Диалог со всем миром".
13.50, 18.30 "Провинциалы". Сериал.
14.45 "ОБЖ, или Отчаянное БезденеЖье". Сериал.
15.15 "Рыцари света". Мультсериал.
16.00 "Дом, который построю я".
16.20 "Тема дня".
17.00 "Агентство". Сериал.
17.30 "Вовочка-2". Сериал.
18.15 "Планета людей".
20.25 "Добрый вечер, малыш...".
20.40 "Автопанорама".
20.55 Драма **"Дьяволы".**
23.15 "Новости СНГ".
23.30 "Проект "Отражение".
00.00 "Бес в ребро". Сериал.

8-Й КАНАЛ

17.30 "Мультпарад" от "Бюргера".
17.45 "Черный треугольник". Худ.фильм. 3-я серия.
18.55 "ЦАУК" приглашает...
19.00 "Война и мир". Худ.фильм. 2-я серия. **"Наташа Ростова".**
20.45 "Вечарніца".
21.00 "Европа сегодня".
21.30 Боевик **"Великолепный".**

ТВ ЦЕНТР

07.45 Газетный дождь.
07.55 "Страсти по Саломее". Сериал.
08.45, 19.55 "Нож в облаках". Сериал.
09.35 Телемагазин.
10.00, 13.00, 17.00, 21.00, 23.15 События.
10.15 Телеканал "Дата".
11.05 Опасная зона.
11.25 Песочные часы.
11.55 Квадратные метры.
12.10, 22.55 Петровка, 38.
12.30 Деловая Москва.
13.15 "Инспектор Кресс". Сериал.
14.30 Мода non-stop.
15.00 Регионы: прямая речь.
15.30 Ступеньки.
16.00 "Тайны Ниро Вульфа". Сериал.
17.15 Черные береты.
18.00 "Разлученные". Сериал.
18.50 Пять минут деловой Москвы.
18.55 "Приключения мага". Сериал.
21.40 Материк.
22.25 Времечко.
23.35 Серебряный диск.
23.55 "Игра в кости". Сериал.
00.45 "Синий троллейбус".
04.45 "Настроение".

EUROSPORT

09.30 Фристайл.
10.00 Сноуборд.
11.00 Биатлон.
12.30 Еврологолы.
13.30 Спидвей.
14.30 Футбол.
15.00 Ралли.
15.15 Биатлон.
17.00 Футбол.
19.00 Ралли.
20.00 Футбол.
22.00 Конный спорт.
23.15 Гольф.
01.00 Сумо.
02.00 Футбол.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04, 206-69-06.
E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай.
Ліцэнзія на выдавецкую дзейнасць ЛВ №448 ад 15 мая 2000 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты аддрукаваны з дыяпазітываў заказчыка на ААТ «Красная звезда», 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны завулак, 3. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 27 560 экз. Заказ № 585.